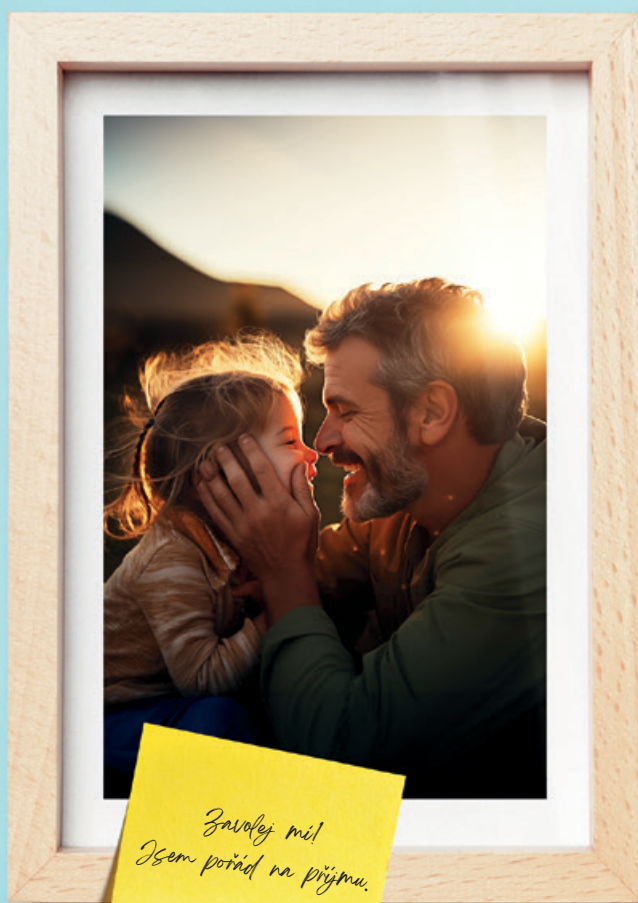

MODLITBA

jako způsob života

ŽIVOT VE SPOJENÍ S BOHEM

*Zavolej mi!
Jsem pořád na příjmu.
S láskou, tvůj Otec*

PRAKTICKÝ STUDIJNÍ PRŮVODCE

„A protože jsme adoptováni za Boží děti, dal nám Bůh i stejné smýšlení a cítění, jaké měl Kristus, takže smíme stejně jako on nazývat Boha svým Otcem.“

GALATSKÝM 4,6 (SNC)

09:30

Annika & Fabian
Autoři online

Ahoj, Anniko a Fabiáne. Co bude tématem letošního Modlitebního týdne mládeže?

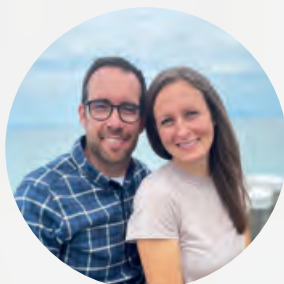
8:14 ✓✓

Ahoj! Tady máte **OBSAH.**

Pár slov o autorech	04
Úvod	05
Jak z téhle příručky vyždímat maximum	06
01 Bůh, kterého uctívám	08
02 Proč se modlit?	18
03 Modlitba jako vnitřní postoj	28
04 Když se mi nechce	38
05 Když Bůh mlčí	48
06 Za všech okolností děkujte! – To jako vážně?	58
07 Jak se modlit	68
08 Ježíšova modlitba	78
Doporučené zdroje	88
Tiráž	90
Poznámky	91

9:30

Pár slov o autorech

Ahoj! Jmenujeme se **Annika a Fabián Looser Grönroos** a žijeme ve Švýcarsku. Velkou srdcovkou pro nás ale vždy bude i Finsko, protože právě tam Annika strávila většinu svého dětství a dospívání. Rádi v obou zemích chodíme do přírody – na Finsku milujeme nekonečnou modrou oblohu, na Švýcarsku zase mohutné hory. A ať už pracujeme s mladými, s páry či s rodinami a ať už jsme u nás doma v naší Německo-Švýcarské unii, nebo kdekoli jinde na světě, radost nám vždycky udělá pořádný táborák s prima lidmi, dobré jídlo či uctívání Hospodina zpěvem našich písní.

Naši životní cestu sdílíme s našimi dvěma úžasnými dětmi – Carinou (12) a Niklasem (10). Svou energií a radostí nás zvou, abychom se na svět a víru dívali z jejich perspektivy. Díky tomu, že můžeme být rodiči, naše srdce rostou a zrají každým dnem.

A rozhodně bychom nebyli tam, kde dnes jsme, kdybychom po boku neměli našeho nebeského Otce. Z něj vyrůstá naše identita. Bůh nám dává kořeny i křídla. Vědomí, že je stále s námi, že všechno bude nakonec dávat smysl a že naše životy jsou v jeho ruce – bez ohledu na to, jestli se zrovna máme dobře, nebo špatně – je nám cennější než všechno na světě. V posledních týdnech se jedním z našich nejoblíbenějších veršů stal Žalm 16,8: *„Hospodina stále před očí stavím, je mi po pravici, nic mnou neotřese.“*

Úvod

Každá velká cesta začíná nadšením, předjímáním, jaké to asi bude, a kapkou nervozity. My se v této brožurce chystáme ponořit do tématu modlitby – a můžeme vás ujistit, že to bude jízda! Ale předtím, než začneme, připomeňme si jeden slib.

„Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.“

Což by někdo z vás dal svému synu kámen, když ho prosí o chléb? Nebo by mu dal hada, když ho prosí o rybu? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, tím spíše váš Otec v nebesích dá dobré těm, kdo ho prosí!“
Matouš 7,7–11

Bůh nechce, abychom k němu přicházeli s ostychem nebo abychom se ve vztahu s ním cítili jako žebráci. Místo toho si Bůh přeje, abychom k němu přistupovali jako synové a dcery, kteří

mají neomezený přístup ke svému *milujícímu* Rodiči. Jestliže je váš vztah s rodiči zdravý, bezpečný a ne moc komplikovaný, tak víte, že vás rodiče *milují* – a to třeba díky tomu, že jsou tady vždy pro vás a že se o vás dobře starají. Jestliže je váš vztah s rodiči složitější, tak vám chci říct, že Bůh je Otec všech otců – v něm smíte mít přesně to, po čem jste kdy ve své rodině toužili. Jak jsme četli, k Bohu můžete vždy přicházet s jistotou, že dostanete to, o co *prosíte*. Hledejte, a *naleznete*. On vám *otevře* ty správné dveře!

Ať vám *Bůh* bohatě žehná. Vždyť vás miluje!

Annika a Fabián

Annika Fabián

MODLITBA

To nejdůležitější, co na této výpravě za modlitbou můžeš udělat, je – prostě se modlit! Modli se, abys mohl vidět Boha takového, jaký opravdu je. Modli se, aby Bůh připravil tvé srdce pro vnímání jeho přítomnosti. Modli se, aby k tobě Bůh při čtení následujících kapitol osobně promlouval. Modli se, aby Bůh do tvého života přinášel příležitosti k růstu podle jeho obrazu. Volej k Duchu svatému, aby ti ukázal, co se ve svém životě potřebuješ naučit a možná i změnit, aby se modlitba stala (nebo nadále byla) tvým životním stylem.

Začni si psát modlitební deník a poctivě si do něj zaznamenávej, kde na své modlitební cestě jsi a jak by sis přál, aby ti Bůh pomáhal růst. Přemýšlej o konkrétních krocích, které můžeš jako Ježíšův učedník udělat, a řekni o nich Bohu. Použij svůj modlitební deník k tomu, abys během této tvé – jak doufáme – život proměňující zkušenosti *komunikoval* s Bohem. Až se ke svému deníku časem vrátíš, uvidíš, *jak* jsi s Boží pomocí vyrostl.

V každé kapitole také najdeš *Modlitbu dne*, která ti může pomoci zaměřit tvou modlitbu na dané téma. Dovol této krátké modlitbě, aby tě inspirovala a otevřela Duchu svatému, který si v tobě přeje jedinečným způsobem působit. U *Modlitby dne* také najdeš místo pro sepsání tvé případné vlastní modlitby.

ICEBREAKER A OSOBNÍ VÝZVA

Jestli z této příručky chceš dostat co nejvíc, nepřeskakuj icebreakery a osobní výzvy, které každá kapitola nabízí. *Icebreaker* je skvělý způsob, jak začít každé setkání. Tato část ti pomůže uvědomit si, jak na tom jsi v souvislosti s daným tématem Nejlepší je zažít ho ve skupině, která ti vždy rozšíří pohled na věc a umožní ti učit se od ostatních.

Na zamyšlení pak reaguje *Osobní výzva*, která tě zve do akce. Prosím, přijmi tyto výzvy! Náš svět totiž bude lepší pouze tehdy, pokud se o modlitbě budeme nejen *učit*, ale budeme se také skutečně *modlit*.

OTÁZKY

Otázky, které každou kapitolu uzavírají, mohou být užity jak pro osobní reflexi, tak pro skupinovou diskuzi. Doufáme, že tě také povzbudí k pokládání vlastních otázek. Pokud budeš příručku používat ve skupině, přistupuj vždy k druhým s respektem a laskavostí. Aktivně naslouchej a své názory sdílej s ohleduplností.

SKUPINOVÉ AKTIVITY

Spolu s druhými ti to na téhle modlitební cestě bude šlapat ještě lépe. Tato příručka je proto jako dělaná k tomu, abys ji používal/a třeba na vaší skupince nebo jako materiál pro týden mládeže. Všechny skupinové aktivity, které na dalších stránkách najdeš, jsou navrženy k tomu, aby vám *společně* pomohly zažít, co je to modlitba.

NÁMĚTY K ZAMYŠLENÍ

Každou kapitolu jsme zakončili krátkým výrokiem, citátem či otázkou, které pro tebe mohou být dalšími *Náměty k zamyšlení*. Jejich cílem je vyzvat tě, abys s daným tématem ještě chvíli vydržel a zkusil si to všechno, co bylo v rámci kapitoly řečeno a uděláno, pro sebe shrnout. Rádi bychom tě povzbudili, abys v sobě pěstoval touhu a zvyk obnovovat s Boží pomocí svou mysl a srdce (Ř 12,2; 1Te 5,21). Na tvých myšlenkách záleží – právě ony určují, co potom také uděláš.

Na tomto místě si také můžeš sepsat své závěrečné myšlenky a nápady a stanovit si další kroky, včetně modlitebních podnětů.

BŮH, KTERÉHO UCTÍVÁM

„Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život.“

1. LIST JANŮV 4,8-9

KAPITOLA

ICEBREAKER

**VRAŤME SE NA CHVÍLI ČASEM DO PŘEDCHOZÍHO TÝDNE. VYBAVTE SI AKTIVITY,
KTERÉ JSTE DĚLALI, A LIDI, KTERÉ JSTE POTKALI.**

**VE KTERÝCH CHVÍLÍCH JSI BĚHEM MINULÉHO
TÝDNE POTKAL/A LÁSKU?**

LÁSKU JSEM POTKAL/A, KDYŽ...

Pondělí

Úterý

Středa

Čtvrtek

Pátek

Sobota

Neděle

POZNÁMKA:

Jestli jste ve skupině, sdílejte každý jen jednu ze svých situací jako příklad.

Experiment, který vám vyrazí dech

Veselá, jednoduchá a legrační – přesně taková je *Kniha džunglí* od Disneyho. Vypráví známý příběh o Mauglím, chlapci, který byl jako miminko zanechán v džungli. Jak víme, naštěstí se ho ujmou divoká zvířata a vychovají ho, jako by byl jedním z nich. Co jste ale možná nevěděli, je, že podobný příběh se přinejmenším dvakrát odehrál i ve skutečnosti. Faraon Psammetichus, který žil v sedmém století před Kristem, tak moc toužil zjistit, jakým jazykem by děti mluvily, kdyby vyrůstaly zcela odděleny od společnosti, až přišel s tzv. „zakázaným experimentem“: jednomu pastýři přikázal, aby se na izolované samotě staral o dva novorozence a nepromluvil na ně přitom ani slovo.¹ O 1 700 let později král Frederik II. údajně provedl podobný experiment.² Chtěl při něm mimo jiné zjistit, jak zní prapůvodní jazyk lidstva. Odebíral proto miminka jejich biologickým matkám a dával je pod dohled chůvám s přesně danými instrukcemi, jak se o děti starat. Důraz byl kladen na to, aby o děti nijak zvlášť nepečovaly, a hlavně aby na děti vůbec nemluvily. Král se však odpovědi na své otázky nedočekal. Podle tohoto historicky ne zcela věrohodného vyprávění totiž žádné dítě tento krutý experiment nepřežilo.

Většina lidí si podvědomě uvědomuje, že ke zdravému vývoji a k životnímu štěstí potřebujeme společnost, lásku, náklonnost, spojení s druhými a dotek. Nedávný výzkum tzv. teorie attachmentu, prokázal, že žádné dítě nemůže být rozmazleno příliš velkými dávkami láskyplného zájmu. Je tomu právě naopak – je to právě laskavé prostředí, které dítěti poskytuje dobrý základ ke svobodnému, samostatnému a úspěšnému životu.

„Láska tvoří základ samotného přežití lidstva.“³
Martin Luther King, Jr.

Moje pojetí Boha

Ellen G. Whiteová otevírá svou slavnou sérii knih „Drama věků“ slovy: „Bůh je láska“. Pátá a závěrečná kniha této série končí totožnými slovy. Bůh je láska. Kdybyste pečlivě přečetli Biblii od začátku do konce a přidali si k tomu i studium celých světových dějin, věřím, že byste nakonec přišli úplně na totéž. Jenomže co když je pro nás někdy těžké *vidět* tohoto Boha lásky?

**„VĚTŠINA LIDÍ SI PODVĚDOMĚ
UVĚDOMUJE, ŽE KE ZDRAVÉMU
VÝVOJI A K ŽIVOTNÍMU ŠTĚSTÍ
POTŘEBUJEME SPOLEČENSTVÍ,
LÁSKU, NÁKLONNOST, SPOJENÍ
S DRUHÝMI A DOTEK.“**

JAK BYS TY POPSAL/A BOHA POUHOU JEDNOU VĚTOU?

Čím to je, že někdy nedokážeme Boha vnímat jako lásku? Jaká nedorozumění nám mohou stát v cestě k tomu, abychom ho znali takového, jaký skutečně je?

Nedorozumění #1: Bůh po nás chce příliš mnoho

Bible vypráví příběh o jednom bohatém mladíkovi, který vyhledá Ježíše. Když ho najde, padne na kolena a vychrlí ze sebe: „Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ (Mk 10,17). Ježíš ve své odpovědi nejprve řekne něco důležitého o tom, kým je, a poté se zaměří na desatero přikázání – a jedno „nové“ k nim přidá. Mladík odpoví: „Mistře, to všechno jsem do-

**„DIETRICH BONHOEFFER
TO TREFNĚ SHRNUJE
TAKTO: ‚SPÁSA JE ZDARMA.
NÁSLEDOVÁNÍ VÁS ALE
BUDE STÁT VÁŠ ŽIVOT.‘“**

držoval od svého mládí“ (Mk 10,20). Není to zajímavé, a zároveň velmi smutné, že můžete dodržovat všechna možná přikázání, ale přesto stále být vnitřně trýzněni tou otázkou: „Co *musím* dělat, abych se ‚dostal do nebe?‘“ Zdá se, že bez ohledu na to, kolik toho *uděláš*, není možné získat jistotu Božího přijetí!

To hlavní v příběhu ale teprve přijde – a to ve chvíli, kdy Ježíš jakoby jen tak mimochodem řekne: „*Jedno ti schází. Jdi, prodej všechno, co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!*“ (Mk 10,21). Hm. „Všechno prodej a pak následuj Ježíše.“ Ježíš toho žádá hodně; následovat ho opravdu *něco* stojí.

Dietrich Bonhoeffer to trefně shrnuje takto: „Spása je zdarma. Následování vás ale bude stát váš život.“⁴

Jestli se vám zdá, že Ježíš toho žádá příliš, přečtěte si následující životní příběh Stevena Olina. Steve se narodil do židovské rodiny v newyorském Brooklynu. Do vínku mu byl dán obrovský sportovní talent – kdyby chtěl, mohl hrát baseball za slavné Yankees. On ale šel jiným směrem. Začal podnikat a dařilo se mu. Bůh mu otevíral mnoho možností a on tak měl vše, na co jen pomyslel! Něco se ale přece jen zvrtilo – Steve začal trpět velkými panickými atakami, ze kterých se snažil dostávat pomocí kokainu a večírků. Jeho manželství se rozpadlo, v businessu se mu přestalo dařit. Přišel o všechno.⁵

V jednu konkrétní chvíli Steve dopadl na úplné dno. Jen si to představte: za dva týdny měl splatit nájem, ale neměl z čeho. Ví, že za pár dní skončí na ulici. Jeho dřívější úspěch kdysi plnil přední stránky časopisů, ale teď o něj nikdo pro jeho pověst nestojí. Kdo by chtěl najmout člověka, který si místo práce užívá večírky a bere drogy? Ve 3 hodiny ráno Steve padne na kolena a volá k Bohu: „Otče, proč jsi mě opustil?“ Viní Boha z vlastního neštěstí, ačkoliv ví, že si za něj může sám. Tu noc k němu ale Bůh promluví a Steve přijme *Ješuu HaMašijah* – Ježíše Krista – jako svého Pána a Spasitele. Poprvé za posledních deset let spí pokojně až do rána. Ví, že skončí na ulici, ale nic od Boha nečeká; chce pouze nějak přežít. Dva dny před tím, než má splatit nájem, se pak stane něco nečekaného: jeden neznámý člověk mu zavolá a nabídne mu práci v ocelářském průmyslu. Steve neváhá a podepíše několikamilionovou smlouvu s ročním výdělkem 500 000 dolarů. Opět může začít pracovat a profesně růst! Steve Olin své svědectví zakončuje slovy: „Uvěřil jsem satanovým lžím o tom, že peníze, moc a sláva vás dokážou učinit šťastnými. Bez Boha ve svém životě se vám to však nepodaří. Bez Krista ... nikdy nebudete moci spočinout v pokoji.“⁶

**„BOHA NEMUSÍME
PŘEMLOUVAT. ON
STOJÍ NA NAŠÍ
STRANĚ ÚPLNĚ OD
ZAČÁTKU.“**

Vše, co po nás Bůh chce, je naše srdce. Bůh ho chce naplnit trvalým pokojem a útěchou – a to bez ohledu na naše okolnosti a na to, zda jsme bohatí, či chudí. Bůh nám slibuje, že jakákoli oběť, kterou pro něj na této zemi musíme podstoupit, nakonec bude stát za to, protože nás povede ke svobodě. Přemýšleli jste někdy nad tím, co by se stalo s tím bohatým mladíkem, kdyby kývl na Ježíšovo pozvání? Možná by mu pak Ježíš jeho bohatství vrátil – a možná že ne. Každopádně, kdyby se Ježíše rozhodl následovat, bylo by to to nejlepší rozhodnutí, které kdy udělal!

Nedorozumění #2: Bohu je to jedno

Držitel Nobelovy ceny a přeživší holokaustu, Elie Wiesel, jednou řekl: „Opakem lásky není nenávisť, nýbrž lhostejnost.“⁷ Někdy se nám zdá, jako by se Bůh staral a zajímal o všechny ostatní, jen ne o nás samé. Jindy nás zranění, která v průběhu života na této zemi utřímé, vedou k přesvědčení, že Bůh je někdo nepřístupný, bezcitný a krutý. Naše bolest se nám stane brýlemi, skrze které se díváme na svět.

I v Ježíšově době se lidé na Boha dívali různými způsoby nesprávně. Proto Ježíš jednou vyprávěl následující podobenství.

„V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal. V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: ‚Zastaň se mne proti mému odpůrci.‘ Ale on se k tomu dlouho neměl. Potom si však řekl: ‚I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit a nakonec mě umoří.‘“ (L 18,2–5)

Ježíšova pointa je následující: jestliže i špatný člověk nakonec podlehe spravedlivému přání, o co víc zjedná právo náš nebeský Otec? Jestliže i nespravedlivý člověk může udělat správnou věc, tak proč by ji neudělal i sám *Bůh*? Boha nemusíme přemlouvat. On stojí na naší straně úplně od začátku. A když nás bolesti tohoto života srazí na kolena, je s námi a ukládá si do měchu naše slzy (Ž 56,9). Žádná slza se nám neskutálí po tváři, aniž by si ji Bůh všiml.

Nedorozumění #3: Bůh není fér

Při čtení známého podobenství o hřivnách (doslova „talentech“) z 25. kapitoly Matoušova evangelia nás může napadnout otázka: „Je Bůh doopravdy spravedlivý?“ První služebník dostane pět hřiven, druhý dvě a třetí jen jednu. Když si to ale spočítáme, zjistíme, že jde o obří sumy peněz. I ta zdánlivě „jen“ jedna hřivna je pěkný balík. Podle Matouše 20,2 je denní mzda jednoho dělníka jeden denár – a jeden talent se v přepočtu rovná šesti tisícům denárů! To znamená, že i třetímu služebníkovi bylo svěřeno velmi mnoho. Při pozorném čtení příběhu si můžete všimnout, že boháč, který služebníkům svůj majetek dočasně svěřuje, jedná s každým z nich *osobně*. A nakonec vyjde najevo, že v příběhu nejde o žádné srovnávání – to, co obdrželi druzí dva služebníci a jak s majetkem naložili, je zcela vedlejší. V příběhu jde o otázku: „Co jsi ty udělal s tím, co bylo svěřeno tobě?“

První dva služebníci si vyhrnou rukávy a dokážou svěřené hřivny zdvojnásobit. Ale třetí služebník svému pánu v závěru vyčte: „*Pane, poznal jsem tě, že jsi tvrdý člověk a sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Báł jsem se, a proto jsem šel a ukryl tvou hřivnu v zemi. Hle, zde máš, co ti patří!*“ (Mt 25,24.25). „Jsi tvrdý člověk...“ To jako vážně? Všechny indicie z podobenství nám totiž říkají pravý opak – bohatý člověk je obrovsky štědrý a všem svým služebníkům věří. Nemusí se proto proti výčtkám nijak obhajovat. On dal příležitost *všem* a zasel i tam, kde nebude nikdy sklízet. Bůh není vypočítavý – Bůh miluje okázalou láskou.

Život lásky

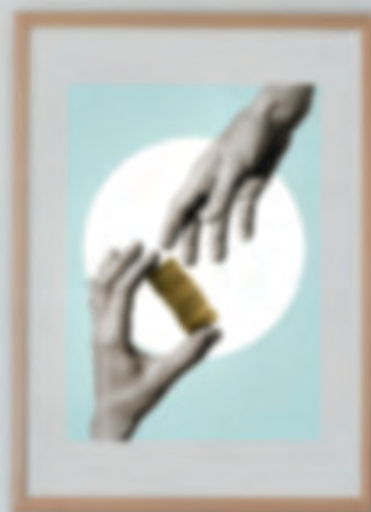
Leonardo da Vinci prý jednou řekl, že „život bez lásky vůbec žádným životem není“. Potřebujeme lásku, abychom žili a abychom žili *dobře*. Když Bůh definuje sám sebe, říká: „já jsem láska“. Neříká „já mám lásku“, ale „já jsem láska“.

Říct „miluji tě“ může kdokoli. Tato slova proto musíme doprovodit *skutky*. Vždyť *milovat* je sloveso, slovo, které označuje nějakou *akci*. Ježíšův život na zemi a jeho smrt na golgotském kříži dokazují, že to, co o sobě Bůh tvrdí, je pravda. Bůh je láska.

„V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život.“

1. list Janův 4,9

**„CO JSI TY UDĚLAL
S TÍM, CO BYLO
SVĚŘENO TOBĚ?“**

MODLITBA DNE

Drahý Otče,

nejsem schopen svou myslí plně porozumět Tvé velikosti a moci.
To, že Ty jsi láska, se mě ale někde vevnitř hluboce dotýká.

Děkuji Ti za to, kým jsi.

Ve Tvé lásce mohu bezpečně odpočívat
a pak také odvážně vykročit do života, ubezpečen o tom, že jsi se mnou.

Tvá bezpodmínečná láska je mou jedinou nadějí
a lékem na mé zraněné srdce.

Prosím, vyjasňuj ve mně svůj obraz;
dej, ať můj vztah s Tebou roste.

Prosím, požehnej mi v mé snaze vnášet Tvou lásku do tohoto světa.

Svěřuji Ti své srdce.

AMEN.

**Moje
modlitba**

OTÁZKY

1. **Ve kterých oblastech je pro tebe obtížné vidět, že Bůh je láska? Proč?**
2. **Jaké „karikatury“ Boha tě napadají? (Bůh jako morous; Bůh jako „Velký bratr“, který tě neustále sleduje; Bůh jako nemohoucí dědeček na obláčku atd.)**
3. **Kde ve svém životě osobně vnímáš Boží lásku?**
4. **Kteří lidé či situace ti pomohli získat jasnější představu o Bohu jako o lásce?**
5. **Proč myslíš, že je láska probouzena láskou (viz 1J 4,19)?**

A large rectangular area of dot grid paper for writing answers to the questions above.

SKUPINOVÁ AKTIVITA

Potřeby: velký flipchartový papír, barevná lepitka (sticky notes), fixy

1. Flipchartový papír nadepište slovy: „Vidím Boha jako lásku, když...“
2. Rozdejte lepitka a vyzvěte každého, aby větu na svém papírku dokončil.
3. Nalepte své papírky na flipchart.
4. Sdílejte své zkušenosti. Na závěr se pomodlete tzv. „popcornovou modlitbu“*.

***Popcornová modlitba:** Stejně jako po zahřátí pukají zrnka kukuřice a stávají se naší oblíbenou pochoutkou, tak se i popcornová modlitba sestává z krátkých „výstřelů“ jednotlivých slov či stručných myšlenek. Můžete proto např. začít vaši modlitbu slovy: „Drahý Bože, děkujeme Ti, že jsi láskou! Tvou lásku vidíme...“ Každý člověk pak může k modlitbě přidat jedno slovo či krátkou frázi. Modlitbu ve správnou chvíli ukončete slovem „Amen“ – jiná pravidla tato modlitba nemá.

OSOBNÍ VÝZVA

Přemýšlel/a jsi někdy nad tím, jak vlastně milovat Boha? Jinými slovy – co máme dělat, abychom s ním měli ten správný vztah?

Vrať se k poslední otázce na předchozí stránce. Tam najdeš odpověď: *Láska probouzí lásku*. Když nechám Boha, aby mě miloval, v mém srdci se probudí skutečná láska k Bohu.

A teď ta výzva: zkus dnes najít *tři* nápady, jakými způsoby tě Bůh miluje!

1. _____

2. _____

3. _____

NÁMĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Bez víry si přece Boží oblibu nikdo nezíská. Kdo přichází k Bohu, musí věřit, že Bůh je a že odměňuje ty, kdo jej hledají.“

Žd 11,6; B21

V téhle brožurce budeme přemýšlet o modlitbě. Boha však nemohu chválit celým srdcem, jestliže mu nerozumím, jestliže mu nedůvěřuji nebo jestli si nejsem jist, že mu jde o mé dobro.

A tak, než půjdeme dál, řekni Bohu o všem, co mezi vámi dvěma cítíš (a neřeš tolik svá slova, vždyť On už stejně ví, co se v tobě odehrává).

Pusť Boha ke svým otázkám a zklamáním, dej mu nahlédnout do své bolesti... Řekni mu o tom, co tě štve. Nic v sobě nedrž. Bůh nechce, abychom před ním nosili jakékoli masky. Náš vztah s Bohem je skutečný a spolehlivý – vydrží proto všechny naše nejistoty a starosti.

.....

Proč se modlit?

KLÍČOVÝ
VERŠ

Jednou se Ježíš na nějakém místě modlil; když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: „Pane, nauč nás modlit se, jako tomu učil své učedníky i Jan.“

LUKÁŠ 11,1

Kapitola 2

Chat Now

Browser address bar: <https://bit.ly/WOP24downloads>

1. Jestliže Bůh už všechno ví, tak k čemu je dobré se modlit?

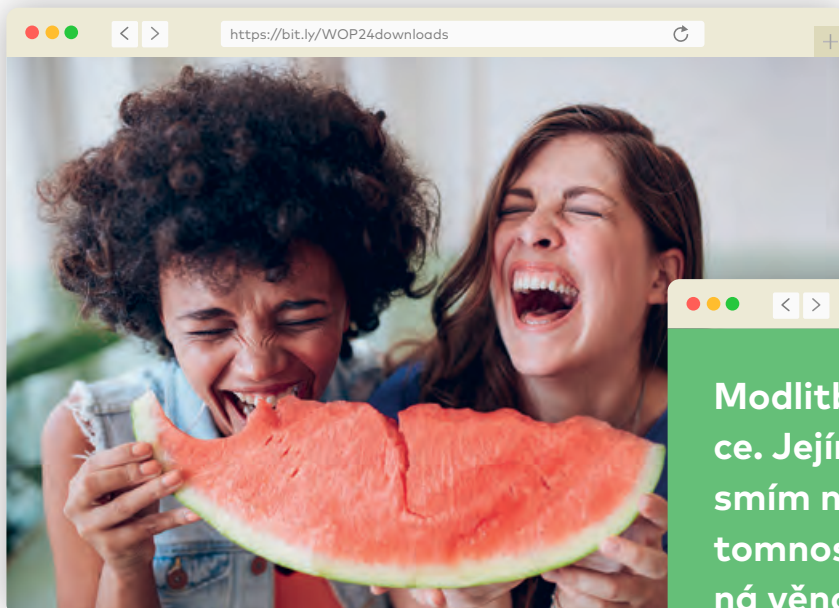

Grid for writing answer to question 1.

2. Jestliže Bůh svrchovaně vládne nad celým světem, tak proč bych se měl vůbec modlit?

Grid for writing answer to question 2.

Modlitba okysličuje mé srdce. Jejím prostřednictvím se smím nacházet v Boží přítomnosti. Modlit se znamená věnovat plnou pozornost svému nejlepšímu Příteli. Modlitba je osobní setkání se samotným Bohem.

Kvůli čemu?

Jaké pohádky a příběhy před spaním jste u vás doma měli rádi? Naše děti se rády dívají do minulosti – a tak jim vyprávíme, co jsme spolu dělali, když byli ještě malí, a díváme se přitom na staré fotky a videonahrávky. Vlastně se z toho stala taková malá tradice, kterou u nás začínáme každou sobotu. Příběhy, fotky a videa se už poněkolkrát opakují, ale našim dětem to nevadí. Proč? Ohlížíme se totiž zpátky ne kvůli lekcím z historie, ale kvůli tomu, že tím vyjadřujeme lásku a porozumění. A to naši rodinu posiluje a spojuje.

V životě jsou věci, které stačí udělat jen jednou. Třeba když chci někam poslat peníze, jednoduše naskenuji svou bankovní aplikací QR kód a potvrdím platbu. Tím je to vyřízeno a můžu to pustit z hlavy – tenhle účet už znovu platit nemusím! Ve vztazích to ale funguje jinak – tam úplně hotovo není nikdy. Proto znovu a znovu říkáme „miluji tě“, trávíme spolu čas, sdílíme se a svěřujeme se jeden druhému, otevíráme druhým svá srdce, odpouštíme... Vztahy si nikdy nemůžeme „odškrtnout“ z našeho seznamu úkolů. Vztahy jsou o neustálém opakování stejných aktivit či slov.

I modlitba je jako vztah. Nemodlíme se proto, abychom Boha zásobovali informacemi, ale abychom s Bohem vstoupili do vztahu. Ellen G. Whiteová jednou napsala:

„Modlitba je jako dýchání duše. Je tajemstvím duchovní síly. Modlitbu není možné nahradit žádnými jinými Božími dary a bez ní nelze ochránit zdraví naší duše. Modlitba nese naše srdce přímo až k Prameni života a posiluje fungování naší náboženské zkušenosti.“

Modlitba okysličuje mé srdce. Jejím prostřednictvím se smím nacházet v Boží přítomnosti. Modlit se znamená věnovat plnou pozornost svému nejlepšímu Příteli. Modlitba je osobní setkání se samotným Bohem.

Vzpomeň si na to, kdy ses ve svém životě cítil v blízkém spojení s někým druhým (ať už to byl Bůh, nebo kdokoli jiný). Je tato vzpomínka něčím zvláštní? Proč?

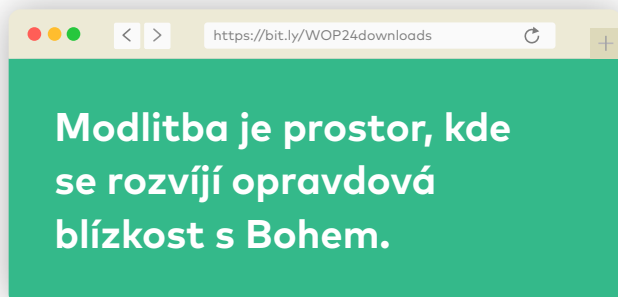
Tak přesně o tomhle je i modlitba. Modlitba rozvíjí tvůj vztah s Bohem. Je to obousměrná komunikace, ve které je prostor pro skutečnou blízkost s Bohem.

Může modlitba něco změnit?

Myslíte si, že je možné Boha nějak ovlivnit? Když to řeknu napřímo: můžeme Bohem nějak *manipulovat*? A když to zkusím říct hezky: můžeme Boha o něčem *přesvědčit*? Co si myslíte vy?

A large grid of dots for writing or reflection, with a pencil icon at the top left.

Život je křehká věc. V celosvětovém měřítku nás ohrožují války, pandemie, přírodní katastrofy a ekonomické krize. Na osobní úrovni trpíme nemocemi, bolestí, ztrátou či samotou. Bible k tomu říká, že Bůh je svrchovaný. Tohle možná trochu zvláštní slovo souvisí s Boží velikostí a se skutečností, že Bůh je zcela nezávislý a svobodný. Nikdo totiž nakonec nemůže překazit jeho plány a záměry, a to dokonce ani hřích. Cokoliv, co Bůh chce udělat, prostě udělá.

„*Náš Bůh je v nebesích a všechno, co chce, koná.*“

Žalm 115,3

Před čtyřmi lety NASA vytvořila krátké video o velikosti naší Mléčné dráhy.

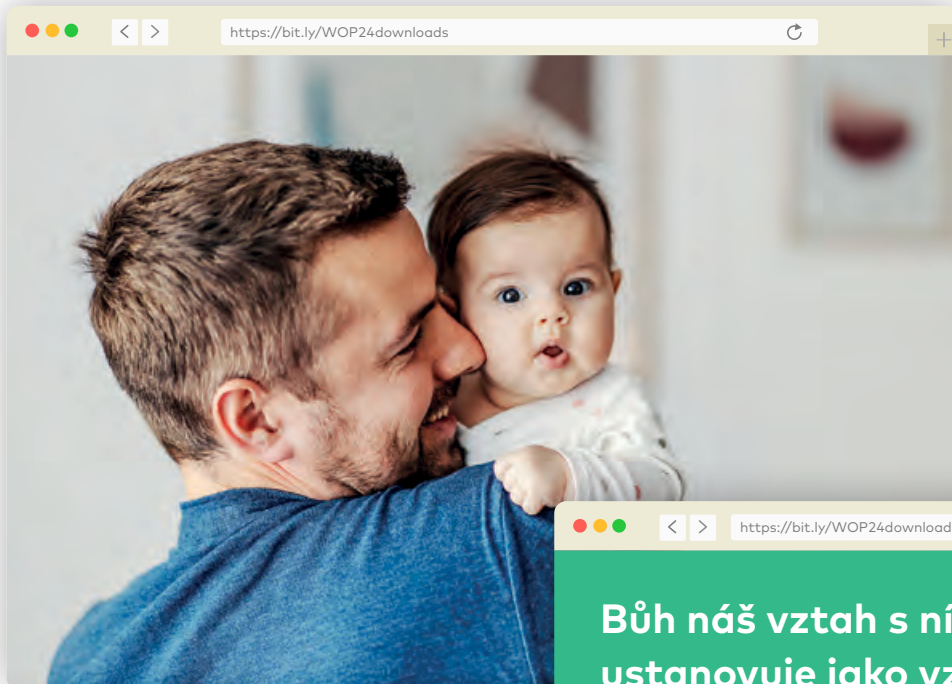
Jestli vás to zajímá, podívejte se na něj tady:
<https://bit.ly/NASAMilkyWay>

Obrovské vzdálenosti, které v naší domovské galaxii existují, dramaticky překračují schopnosti lidské představivosti. Technologie, které momentálně máme k dispozici, nám umožňují dívat se z naší Země do více než 50 bilionů různých galaxií. Jestliže je nám známý vesmír takhle nepředstavitelně nesmírný, jak velký pak musí být Bůh, který ho stvořil?

My lidé máme tendenci se přeceňovat, až si někdy myslíme, že si můžeme Boha získat a postavit se mu tak na roveň. S ohledem na Boží velikost bude ale nejspíš pro nás lidi jeho uctívání vhodnějším postojem (o tom více ve třetí kapitole).

Existuje ale jedna věc, do které i náš velký a svrchovaný Bůh nezasahuje. Je to naše svobodná vůle. Svoboda je jednou z největších hodnot v celém vesmíru a Bůh ji udílí každé živé bytosti. Pouhá skutečnost, že Bůh vůbec svět na tomto principu svobody stvořil, toho o něm říká hodně. Svobodu totiž mohu někomu dalšímu dát jen tehdy, když jsem si zcela jistý tím, co dělám. Svoboda s sebou totiž nese riziko. Ruší všechny záruky a jistoty – takže i láska pak může být jak opětována, tak svobodně odmítnuta. Ano, Boží velikost, do které můžeme při pohledu na velikost vesmíru alespoň trochu nahlédnout, nás ohromuje. Ale teprve když zažijeme tu naprostou svobodu Boží lásky, se kterou ke každému z nás tento nesmírný Bůh přistupuje, pak se naše srdce otevrou ke skutečné chvále.

Takže – proč se modlit, je-li Bůh svrchovaný? Jak jsme už řekli v první kapitole, Boha není potřeba nijak přemlouvat. Už stojí na naší straně a přeje si pro nás to nejlepší. Bůh se snaží neustále

Bůh náš vztah s ním ustanovuje jako vztah mezi otcem a dítětem. Tím nás staví do své vřelosti, ochrany, péče, zájmu a blízkosti.

uskutečňovat své dobré úmysly, které s námi má. Je zajímavé, že Bůh se o nás zajímá i přes svou velikost (viz Ž 8,4) a chce s námi lidmi *mluvit a spojit* se s námi jako se svými *děťmi*. Když se proto modlíme, tak Bůh *slyší*. Modlitba nikdy není bez účinku! Zároveň jsme ale jen lidmi pohybujícími se v naší omezené, trojrozměrné realitě. Některé věci proto přirozeně unikají našemu chápání. Třeba to, že Bůh je tři v jednom, nebo to, že Ježíš je zároveň Bohem i člověkem. Nebo právě ta skutečnost, že modlitba skutečně něco mění, ačkoliv je Bůh svrchovaný a drží svět pevně ve své ruce. Toto pro nás zůstane tajemstvím, kterému nikdy plně neporozumíme.

Ježíšův kurz modlitby

Když se začínáme modlit, jako první nás asi napadne seznam všeho, o co bychom mohli poprosit. Na našich přímlovkách není nic špatného, modlitba je ale samozřejmě mnohem víc než jakýsi „svatý automat na přání“. Z evangelií můžeme vyčíst, že i Ježíš se modlil. Jednoho dne, když se po své modlitbě vrátil zpátky ke svým učedníkům, ho jeden z nich prosil: „*Pane, nauč nás modlit se*“ (viz L 11,1). Způsob Ježíšovy modlitby učedníky zaujal a chtěli se přirozeně dozvědět více. Ježíš na dotaz ihned odpoví a naučí své učedníky modlitbu, které dnes říkáme „Otčenáš“.

„*Otče náš, jenž jsi v nebesích*“ (Mt 6,9)

Ježíšova modlitba začíná oslovením – *Otče*. Bůh náš vztah s ním ustanovuje jako vztah mezi otcem a dítětem. Tím nás staví do své vřelosti, ochrany, péče, zájmu a blízkosti. Začátek této modlitby naznačuje, že modlitba je o rozvíjení vztahu; o skutečném rozhovoru dvou osob, a nejen o našem „nákupním“ seznamu.

„*Buď posvěceno tvé jméno*“ (Mt 6,9)

První prosba modlitby vyjadřuje hlubokou touhu vzdát Bohu čest. Bůh je svatý. Není jedním z mnoha, ale tím Jediným nade všemi. Stejná touha se odráží v základu prvních třech přikázání z Desatera.

„*Přijď tvé království*“ (Mt 6,10)

Život na této planetě už dávno není takový, jaký ho Bůh původně zamýšlel. Tato druhá prosba proto vyjadřuje touhu po návratu Božího zamýšleného světa. Modlit se jí znamená prosit Boha o to, aby si nás používal k uskutečnění své vůle a k budování svého království.

„*Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi*“ (Mt 6,10)

Stejně tak se modlil i Ježíš v Getsemanské zahradě: „*Ne jak já chci, ale jak ty chceš!*“ (Mt 26,39.42). V této prosbě je ukryta hluboká touha odhalovat skryté Boží plány, hodnoty a principy ve svém životě i na celém světě.

„*Náš denní chléb dej nám dnes*“ (Mt 6,11)

První polovina Otčenáše je zcela zacílena na Boha a jeho záměry. Jsme vyzváni k tomu, abychom Boha chválili a uctívali a abychom

se podřídili jeho vůli. Tak začíná modlitba – osobní prosby jsou až druhým krokem, který se ale bez toho prvního neobejde.

Druhá polovina Otčenáše pak začíná osobní prosbou za denní chléb. Není ale samozřejmě jen o jídle – jde v ní o uvědomění si, že *všechno*, co k životu potřebujeme, pochází od Boha. Prosit o denní chléb také znamená připomínat si, abychom nic nebrali jako samozřejmost, ale abychom v sobě pěstovali vděčnost za vše, co máme.

„A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám“ (Mt 6, 12)

V této prosbě jde o náš vztah s Bohem a s druhými. Vyznání našich vin, které se tady propojuje s odpouštěním druhým lidem, je pro nás něco nezbytného. Jestliže chceme, aby to mezi námi a Bohem bylo v pořádku, tak není možné, abychom si v sobě hýčkali pocity křivdy vůči druhým. Podobně to Ježíš vysvětluje i v jednom podobenství: *„Celý tvůj dluh jsem ti odpustil, když jsi mě prosil; neměl ses také ty smilovat nad svým spolumužníkem, jako jsem se já smiloval nad tebou?“ (Mt 18,32.33).*

„A nevydej nás v pokušení, ale zbav nás od zlého“ (Mt 6, 13)

Není to Bůh, kdo nás pokouší (viz Jk 1,13). V této prosbě se sebebník obrazně zavěšuje na Boha a prosí ho jak za záchranu před

zlem, tak i za pomoc při odolávání různým pokušením. Křesťan je na Bohu zcela závislý a očekává od něj každodenní podporu a duchovní posilu.

Pokud byste se chtěli ponořit hlouběji do každé z částí modlitby Páně a propojit ji se svým každodenním životem, použijte následující QR kód.

Reflexe modlitby Otčenáš

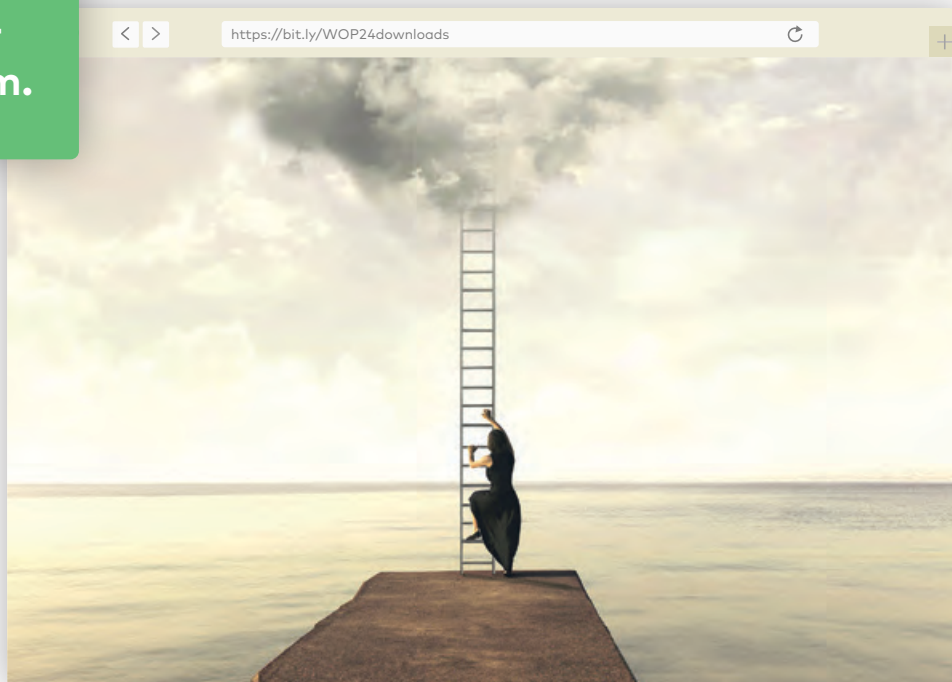
<https://bit.ly/WOP24downloads>

Modlitba jako životní styl

Modlitba není povinností, kterou musíme jako Ježíšovi učedníci plnit. Modlit se znamená snažit se spojit s naším nebeským Otcem. Stejně jako si Izraelci na poušti nemohli shromážďovat zásoby many, ale museli si každý den (kromě soboty) nasbírat čerstvou dávku, tak i naše životy s Bohem závisí na zakomponování pravidelných duchovních návyků – jako je třeba modlitba – do našich všedních dnů.

Úspěšní lidé se často odlišují od svého okolí svými zvyky. To samé platí i pro lidi, kteří patří Ježíši – od ostatních se něčím liší. Určitě ale ne tím, že by byli nějak „svatější“ či lepší než všichni ostatní, ale jednoduše tím, že žijí jinak. Křesťané se snaží žít tak, aby jejich životy svědčily o každodenním hledání a praktickém následování Hospodina.

**Modlit se znamená
snažit se spojit s naším
nebeským Otcem.**

MODLITBA DNE

Drahý Otče,

*„Každý, kdo prosí, dostává,
a kdo hledá, nalézá,
a kdo tluče, tomu bude otevřeno“
(L 11,10).*

děkuji za tento slib.
Chci, aby mi modlitba otvírala dveře,
které vedou do Tvé přítomnosti.

Odevzdávám Ti své srdce.
AMEN

**Moje
modlitba**

OTÁZKY

1. Co pro mě znamená, že je Bůh svrchovaný? Jak to ovlivňuje mou modlitbu?
2. Je něco, o čem s Bohem mluvím nerad? Co mi brání, abych Boha pozval i do těchto oblastí svého života?
3. Jak se modlitba může stát „dýcháním duše“ i pro mě?
4. Je něco, co bych se o modlitbě mohl od Ježíše naučit?
5. Proč se vlastně modlím? (Buďte naprosto upřímní!)

A large rectangular area with a light gray background and a fine grid of small dots, intended for writing answers to the questions above.

SKUPINOVÁ AKCE

Byli jsme stvořeni jako společenší tvorové. Bůh nám dal naši rodinu, přátele, sousedy, spolužáky a kolegy v práci. Máme výsadu, že smíme patřit i do Boží církve. Potřebujeme se navzájem, učíme se od sebe a nedokážeme ani vyjmenovat, čím vším se vzájemně obohacujeme.

Dnes se ve skupinové aktivitě zaměříme na sdílení toho, čemu říkáme „Nejlepší návyky“. Pověďte si se svou skupinou o tom, co vám osobně ohledně modlitby pomohlo nejvíce.

Kdybyste své tipy chtěli sdílet ještě s dalšími, můžete je poslat sem:

**Vaše osvědčené postupy
a nápady ke sdílení**
<https://bit.ly/WOP24downloads>

OSOBNÍ VÝZVA

Inspiruj se příkladem proroka Daniela, který se modlil třikrát denně (viz Da 6, 10). I ty pravidelně zapojuj modlitbu do svého denního programu. Vymysli, která část dne je v tom pro tebe nejlepší. Urči také způsob, jak si budeš připomínat, že je čas se pomodlit. Můžeš si třeba pověsit cedulku s připomínkou na zrcadlo v koupelně nebo si nastavit upozornění v telefonu.

Až to budeš mít vymyšleno, uveď vše v příštím týdnu do praxe! Modlitba se tak stane pevnou součástí tvého dne.

Čas, kdy se budu modlit:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Jaké připomínky si nastavím:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

NĚCO K ZAMYŠLENÍ

„Blízkost s sebou nese riziko dobrovolné zranitelnosti.“

Autor neznámý

Proč hrají blízkost a intimita tak důležitou roli v našem modlitebním životě?

Co tě osobně vede k tomu, abys vyhledával blízký vztah s Bohem?

A large area of dotted lines for writing reflections.

Modlitba jako vhitřní postoj

Kapitola 3

KLÍČOVÝ
VERŠ

„Přistupte,
klaňme se,
klekněme,
skloňme
kolena před
Hospodinem,
který nás učinil.“

ŽALM 95,6

ICEBREAKER

Cíl dnešního icebreakeru je zamyslet se nad postoji člověka, který našel v modlitbě zalíbení.

Každý někdy slíbí něco, co pak nesplní. Nebo udělá správnou věc z nesprávného důvodu. V takovýchto situacích hraje důležitou roli právě náš postoj. Postoj či přístup můžeme definovat jako vnitřní motivaci, která se nějak projevuje navenek. Tyto vnitřní postoje lze u každého člověka nějak popsat, většinou ale bývá mnohem zajímavější a inspirativnější je i zároveň vidět v akci!

Přemýšlej o lidech kolem sebe, o známých osobnostech či o postavách z historie či z Bible.
Kdo z nich je pro tebe ztělesněním:

odpuštění

odvahy

vděčnosti

vytrvalosti

milosrdenství

Řekni ostatním, jaké lidi sis vybral a proč.
Co tě na nich inspiruje?

„Hledáme
ho v modlitbě,
protože ho
máme rádi
a chceme mu
být nablízku.“

Když nás pohání láska

Láska probouzí lásku. A my Boha uctíváme právě proto, že je láskou. Proto ho hledáme, proto chceme být jako On. Přesně podle tohoto principu žije i malý Murtaza Ahmadi. Když mu v roce 2016 bylo pět let, obletěla fotografie s ním celý svět. Na fotce je Murtaza oblečený v dresu svého idola, Lionela Messiho – jenže místo trička má na sobě jako dres igelitový pytlík. Jeho rodina je totiž příliš chudá na to, aby mu koupila skutečný fotbalový dres. Jeho starší bratr však přišel s geniálním řešením. Do modro-bílého igelitového pytlíku vystříhal otvory pro ruce a hlavu a napsal na něj: „Messi 10“. Voilà: fotbalový dres pro mladšího brácha je na světě!

Tím ale příběh nekončí. Jakmile se Messi, celosvětově známý fotbalista z Argentiny, o svém mladém fanouškovi z Afghánistánu dozvěděl, poslal mu svůj podepsaný dres spolu s jedním míčem. Když pak o rok později FC Barcelona hrála v katarském Dauhá, Murtaza se se svým hrdinou setkává i osobně – dostalo se mu té cti doprovodit Messiho na hřiště během úvodního ceremoniálu. Murtaza je jako ve snu – svírá Messiho ruku, tulí se k němu a snaží se, seč může, aby s ním mohl být co nejdéle. Ani pak neopouští hřiště a po závěrečném výkopu běží zpět k Messimu.

Na záznam jejich dojemného setkání se můžete podívat tady:
<http://bit.ly/Murtaza-Messi>

Zkusme se malým Murtazou inspirovat. Stejně jako on touží být se svým fotbalovým hrdinou, protože ho má rád a přál by si být jako on, tak i my toužíme být s Bohem. Hledáme ho v modlitbě, protože ho máme rádi a chceme mu být nablízku.

Nech Boha bojovat

Když je nám úzko, začne se asi každý z nás modlit intenzivněji než normálně. A je-li nám opravdu zle, nejde už proud našich modliteb mířících do nebe ani spočítat. Jestliže se situace dlouho nelepší, vydržíme takto k Bohu volat celé měsíce. „Zachraň“, „odejmi“, „uzdrav“, „přijď“ či „zasáhni“ – tak zní refrény našich úzkostných proseb. A nejsme v tom sami – úplně stejně k Bohu zoufale volala celá řada biblických postav.

Jóšafat vládl nad Judskem v době rozděleného izraelského království. Jednou mu někdo oznámil: „Blíží se naši nepřátelé, Moábci a Amónovci!“ (viz 2Pa 20). A jak Jóšafat zareagoval? Někteří králové z biblických příběhů by si k sobě zavolali proroka, jiní by zburcovali své spojence – a mnozí by se obrátili k Bohu, stejně jako to udělal i Jóšafat.

*„Jóšafat se dotázal s bázní Hospodina.
Vyhlásil také po celém Judsku půst.“*

2. Paralipomenon 20,3

Jóšafat si uvědomuje, jak je situace vážná; bojí se a obrací se k Hospodinu. A i když já už dnes žiji v jiné době a čelím odlišným hrozbám, mohu se toho o vnitřních postojích modlíciho se člověka naučit od Jóšafata mnohé. Můj postoj by mě měl vést k hledání Boha. Spíš než na aktuální problém bych se měl zaměřovat na *hledání* Boha. Král potom řekne následující:

„Hospodine, Bože našich otců, ty jsi přece Bůh na nebesích! To ty vládneš královstvím všech národů a ve tvé ruce je síla i moc. Nikdo nemůže obstát před tebou!“

2. Paralipomenon 20,6 (B21)

Jóšafat si připomíná, kým je Bůh, a přemítá o jeho velikosti. A totéž platí i dnes – výzvy, kterým čelím, nikdy nejsou větší než Bůh, z jehož ruky mě nic nemůže vytrhnout. V tomto přesvědčení nacházím pokoj. Víím, že bez ohledu na to, co přijde, Boha žádná situace – na rozdíl ode mne – nepřekvapí. Jeho cestu, po které mě dobře vede, nikdo a nic nemůže narušit. Bůh je zároveň Bohem, který rád z našich starých zranění a bezradností tvoří nové a nečekané zázraky. Když se na to, čeho se obávám, podívám z téhle perspektivy, tak se často stane, že ač mé aktuální okolnosti zůstávají stejně obtížné, můj pohled na ně se přesto kompletně promění. Věřím totiž v Boha, který mě jednoduše nikdy neopustí. Kdybyste chtěli zjistit, jak to s králem Jóšafatem dopadne, přečtěte si 20. kapitolu 2. Paralipomenon.

Ale i kdybyste si ji nedočetli, asi tušíte, jak to skončí. Bůh svému lidu řekne, že ne oni, ale že On sám bude bojovat za ně. A tento Boží slib platí dodnes – Bůh za mě bojuje ve škole, v práci či v mé vlastní rodině. I ve chvílích, kdy mě život položí na lopatky nebo kdy se stydím za svá vlastní selhání, si Bůh přeje, aby za mě mohl bojovat.

Modli se a pracuj

Martin Luther King řekl: „Nikdy nedovol, aby modlitba nahradila tvou práci a přemýšlení.“¹ Chtěl tím říct, že ti, kteří se modlí, se zároveň musí o něco snažit! Modlitba nemůže existovat jen jako něco abstraktního, jako něco, co se netýká i našeho praktického života. Což znamená, že my sami jsme Božími nástroji v tomto

*„Výzvy,
kterým čelím,
nikdy nejsou větší
než Bůh,
z jehož ruky mě nic
nemůže vytrhnout.“*

světě; právě nás si Bůh velmi často používá, aby druhým prokazoval lásku a zájem.

Nehemjáš byl vysoce postaveným úředníkem na perském dvoře. Byl to Žid a stýskalo se mu po vzdáleném Jeruzalémě. Jeho milované město zůstalo po násilném perském dobývání a vyhnání půlky obyvatel zničené, vypleněné a bezbranné. Nehemjášovi to dělalo velké starosti. I sám perský král si všiml, že s Nehemjášem něco je: „Proč vypadáš tak ztrápeně? Vždyť nejsi nemocný! Bezpochyby se něčím trápíš“ (Neh 2,2). Nehemjáš králi vyleje své srdce a ten mu dovolí vrátit se do Jeruzaléma a znovu zbudovat jeho hradby –

což se také Nehemjášovi nakonec podaří, přestože se mu v tom jeho nepřátelé budou snažit všemožně zabránit.

Když je rekonstrukce hradeb zhruba ve své polovině, narážíme ve vyprávění na tento verš: „*Modlili jsme se ke svému Bohu a stavěli proti nim na obranu stráže ve dne v noci*“ (Neh 4,3). Židé dělali tři věci: budovali zeď, modlili se a zároveň stavěli stráž na obranu před nepřáteli. Někteří by možná řekli, že povolávat stráž do zbraně poté, co Židé poprosili Boha o ochranu, svědčí o jejich malé víře – v příběhu ale na toto jejich chování nezazní ani náznak kritiky. Někdy je správné nechat věci, ať se po modlitbě vyvíjejí svým vlastním směrem, jako to udělal Józafat – jindy je ale zcela namístě modlit se a *jednat* (o tomto dilematu si můžete víc promluvit v rámci diskuzních otázek).

Modlitba na prstech ruky

*„Přistupte, klaňme se, klekněme,
skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil.
On je náš Bůh,
my lid, jež on pase,
ovce, jež vodí svou rukou.“*

Žalm 95,6.7

„Pojďme, pokloňme se a klekněme si před Hospodinem, který nás učinil.“ To zní jako výzva ke chvále a uctívání. Vzpomeňte si na malého Murtazu a na to, jak mu zářily oči, když mohl být u svého hrdiny Messiho.

„My sami jsme Božími nástroji v tomto světě; právě nás si Bůh velmi často používá, aby druhým prokazoval lásku a zájem.“

Pak si položte otázku: S jakým postojem přistupuji k modlitbě já?

Když se modlíme, otevíráme se Bohu. Chceme být s ním, chválit ho, vzdávat mu slávu, děkovat mu, vyznávat mu své viny a prosit za odpuštění. Chceme ho prosit za to, aby nás proměňoval a přetvářel naše priority. Jednoduše – chceme mu v našich životech dávat prostor. V modlitbě Bohu vyléváme své srdce a říkáme mu, co potřebujeme a po čem toužíme.

Znáte „Modlitební ruku“? Jde o pomůcku, která nám může pomoci vnášet do našeho ztišení různé druhy modlitby.

Chvála (palec)

„Dobrořečit budu Hospodinu v každém čase, z úst mi bude znít vždy jeho chvála.“ (Ž 34,2)

„Proto ti vzdám, Hospodine, mezi pronárody chválu, budu zpívat žalmy tvému jménu.“ (2S 22,50)

Díkůvzdání (ukazováček)

„Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista!“ (1K 15,57)

„Vstupme před Hospodinovu tvář s díkůvzdáním, oslavujme ho hlaholem žalmů!“ (Ž 95,2)

Vyznání vin a pokání (prostředníček)

„Můj lid, který se nazývá mým jménem, se pokoří a bude se modlit a vyhledávat mě a odvrátí se od svých zlých cest, tehdy je vyslyším z nebes, odpustím jim jejich hříchy a uzdravím jejich zemi.“ (2Pa 7,14)

„Kdo kryje svá přestoupení, nebude mít zdar, ale kdo je vyznává a opouští, dojde slitování.“ (Př 28,13)

Přimluvy (prsteníček)

„Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přimluvy, díkůvzdání za všechny lidi.“ (1Tm 2,1)

„Stále vzdáváme díky Bohu za vás za všechny a ustavičně na vás pamatujeme ve svých modlitbách.“ (1Te 1,2)

Osobní prosby (malíček)

„A věřte-li, dostanete všechno, oč budete v modlitbě prosit.“ (Mt 21,22)

„Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.“ (Fp 4,6)

Klíčem k modlitbě je vždy váš vlastní osobní přístup. Tato „modlitební ruka“ vám ale může pomoci posunout váš čas s Bohem dál; je to pomůcka, která vás může modlitbou provést a pomáhat vám se soustředit.

Prvky modlitby ke stažení:
<https://bit.ly/WOP24downloads>

MODLITBA DNE

Drahý Otče,

chválím Tě, protože

.....

.....

.....

Ještě nikdy jsem Ti za některé věci nepoděkoval/a. Chtěl/a bych to nyní napravit:

.....

.....

.....

Pane, Ty víš i o tom, za co se ve svém životě stydím:

.....

.....

.....

Znáš všechna má selhání:

.....

.....

.....

Všechny tyto bolavé vzpomínky Ti nyní předkládám.
Kladu je pod Tvůj kříž a prosím za odpuštění.

Pane, v těchto dnech se nejvíce obávám

.....

.....

.....

Děkuji za Tvou laskavost a odpuštění!

Děkuji za to, že i když se mi vždycky všechno nepo-
vede, mohu být Tvým dítětem.

Ty už to víš – ale přesto Ti za to znovu děkuji –
že Ti dnes mohu říct o tom, co potřebuji, a svěřit
se tak do Tvé péče.

Prosím, dej, ať náš vztah dále roste.

Chci být v Tvé blízkosti.

Prosím, povídejme si dál, ačkoliv už teď řeknu
„amen“.

Nechci se také modlit jen za sebe, ale i za

.....

Prosím, požehnej

.....

a

Svěřuji Ti své srdce.

AMEN

OTÁZKY

1. Je při modlitbě důležitější motivace daného člověka, nebo slova, která používá? A proč?
2. Co se mi na Bohu líbí? Jak to ovlivňuje můj postoj, když se modlím?
3. Jak poznat, kdy mám nechat Boha, aby za mě bojoval, a kdy si mám po modlitbě vyhrnout rukávy sám?
4. Co pro mě znamená, že za mě Bůh zápasí? (Pro inspiraci se můžete podívat na Za 4,6 a Iz 30,15. Napadají vás další vhodné verše?)
5. Napadají vás nějaké povzbudivé citáty, které se týkají modlitby? My máme rádi tento: „Když je život moc těžký a nemůžeš ho ustát... klekni si.“ (autor neznámý)

A large rectangular area with a light beige background and a fine grid of small dots, intended for writing answers to the questions.

Kupte si nebo vyrobte kartičky se slovy „Jsi nesmírně vzácný/á a nekonečně milovaný/á“ (nebo si vymyslete vlastní slova v podobném významu).

Rozdávejte tyto kartičky lidem nebo je nalepte na zrcadla na toaletách ve škole či v práci.

Pomodlete se za lidi, kteří kartičky uvidí nebo si je i vezmou. Proste, aby mohli poznat jistotu Boží lásky.

OSOBNÍ VÝZVA

Začni si psát deník vděčnosti!

Zkus si alespoň dva týdny každý večer před spaním poznamenat pět věcí, za které jsi byl ten den vděčný. Poděkuj za ně Bohu!

Když své srdce budeme pravidelně plnit vděčností, nezbyde v něm dostatek místa pro to, aby se v něm uchytil strach, závist či hněv.

A large area of dotted lines provided for writing a gratitude journal entry.

NĚCO K ZAMYŠLENÍ

„Služby zákazníkům (tzv. customer service) – to není jen jedno z pracovních oddělení, to je postoj!“²

Carsten K. Rath (německý podnikatel a autor)

Mohli bychom také říci, že modlitba není křesťanská činnost, ale postoj? Proč?

A large rectangular area filled with a light green dotted grid pattern, intended for writing or reflection.

KDYŽ SE MI NECHCE

KLIČOVÝ
VERŠ

„PŘEDEVŠÍM STŘEZ A CHRAŇ SVÉ SRDCE,
VŽDYŤ Z NĚHO VYCHÁZÍ ŽIVOT.“

PŘÍSLOVÍ 4,23

ICEBREAKER

CO JE TO PRVNÍ, CO BYS UDĚLAL/A,
KDYBYS ZÍSKAL/A OBROVSKÉ DĚDICTVÍ?

Large dotted grid area for writing an answer to the first question.

NAPADNE TĚ JAKÝKOLI DŮVOD, PROČ BY NĚKDO TAKOVÉ DĚDICTVÍ NECHTĚL
PŘIJMOUT? JINÝMI SLOVY, PROČ BY NĚKDO ODMÍTAL DĚDICTVÍ?

Large dotted grid area for writing an answer to the second question.

**„JEDINÁ OSOBA, KTERÁ
SI TROUFNE PŘIJÍT
DO KRÁLOVY LOŽNICE
VE TŘI HODINY RÁNO
A POPROSIT HO
O SKLENICI VODY,
JE JEHO DÍTĚ.“
A PŘESNĚ TAKOVÝTO
PŘÍSTUP MÁME
K BOHU I MY!**

Jak (ne)propásnout příležitost

Věděli jste, že spousta lidí po celém světě si nikdy nepřijde pro peníze, které vyhráli v loterii? Např. v roce 2021 zůstalo v Německu nevyzvednutých 11,3 milionů Euro.¹ Čím to je? Někteří lidé se nejspíš zapomenou podívat, jestli náhodou nevyhráli, jiní svůj lístek někde zašantročí.

Možná že něco podobného se děje i s námi a s modlitbou. Místo toho, abychom ji viděli jako obrovský dar a příležitost, vnímáme ji někdy spíš jako povinnost, kterou si musíme jít „vyzvednout“. Americký teolog a spisovatel Timothy Keller kdysi na Twitter napsal: „Jediná osoba, která si troufne přijít do královny ložnice ve tři hodiny ráno a poprosit ho o sklenici vody, je jeho dítě.“² A přesně takovýto přístup máme k Bohu i my! Bůh samozřejmě nespí, to je jen obraz. Bůh ale je tou největší a nejmocnější bytostí v celém vesmíru – a my si s ním můžeme povídat 24 hodin, 7 dní v týdnu! To je jako výhra v loterii. Nic srovnatelného na světě není.

Vzpomínáte si na ten příběh z Bible, kde se Ježíš zrovna vrátí po modlitbě ke svým učedníkům? Je zajímavé, že jeho učedníci se ho nezeptají: „A teď se musíme modlit i my?“ Místo toho jej poprosí: „Ježíši, prosím, *nauč* nás to také. *Chceme* se modlit jako ty!“ Nejde o otravnou povinnost, ale o hlubokou touhu. Ježíš nás osvobozuje – v jeho přítomnosti se nám daří dobře. Jeho jho totiž netlačí a jeho břemeno netíží (Mt 11,30).

Když se z modlitby stane bič

Každý věřící nejspíš zná ten pocit, když si říká: „Měl bych se modlit častěji, ideálně každý den!“ Na té myšlence samo o sobě není nic špatného – až na to, že nám moc nepomáhá. Snad i skutečnost, že už nežijeme v ráji, a naše životy jsou proto poznamenány hříchem, nás často vede k myšlence: „Když jenom pořádně zaberu, určitě se mi to tentokrát povede.“ Jenže to smrdí sebespravedlností, podle které naše dobro závisí jen na našich vlastních morálních či jiných výkonech. Ježíš nám nabízí lepší východisko:

BŮH CHCE, ABYCH SE STAL JEHO DÍTĚTEM A ABY TAK MŮJ ŽIVOT VYRŮSTAL A PRAMENIL Z NĚJ.

„... neboť beze mne nemůžete činit nic.“

Jan 15,5

Ježíš v této pasáži používá známý obraz z přírody. Říká, že bez napojení na kmen (tedy na něj) nemohou větve nést ovoce; hrozny na nich rostou jen tehdy, když *jsou ve spojení s kmenem*.

Úlevná zvěst evangelia spočívá v tom, že se *nemusím* snažit ze všech sil zachránit sám sebe – už jen proto, že to nikdy *nedokážu*. Bůh chce, abych se stal jeho dítětem a aby tak můj život vyrůstal a pramenil z něj.

Je modlitba dobrým zvykem? Snad se shodneme, že ano! Když se ale modlitba promění v tíživou povinnost, snadno zapomenou, *proč* jsem se vlastně chtěl původně modlit. Zkusme tedy tu větu „měl bych se modlit častěji“ nahradit těmito otázkami:

- ✓ Co mě k modlitbě vede?
- ✓ Po čem skutečně toužím?
- ✓ Je něco, co mi teď v mém vztahu s Bohem bolestivě chybí?

Když nadšení nestačí

Znáte to: naše životní změny a nové začátky často odstartujeme s velkou pompou a nadšením – třeba když si dáme za cíl začít víc cvičit. Dříve nebo později ale motivace začne postupně vyprchávat. Kdosi kdysi řekl Annice, že právě ve chvílích, kdy motivaci nejvíce potřebujeme, obvykle není k dostání – takže je chybou se na ni spoléhat. Zkusme proto k motivaci najít *něco dalšího*, co by jí pomohlo vydržet.

„Motivace tě uvede do pohybu.
Zvyk ti pomůže udržet se na nohou.“⁴³

Připisováno Jimovi Rynovi

Motivace je skvělá věc – bez ní bychom nikdy nezačali. Spolu s ní se ale potřebujeme od začátku učit také dobrým návykům, které nám pomůžou, aby se naše snaha záhy nevypařila jako pára nad hrncem. Přemýšlejte proto, který *čas* je pro vás během dne k modlitbě nejlepší. Pak si řekněte, *kde* se vám nejlépe modlí. Snad se to nestává jen mně, že při večerní modlitbě před spaním usnu, anebo se mi před modlitbou nepodaří odložit svůj telefon, který mě pak vyrušuje. Co takhle se místo toho modlit třeba v pohodlném křesle u okna, anebo někde v přírodě? Je zásadní zakomponovat modlitbu do všedního řádu našich dní, abyste se nemuseli stále ptát sami sebe: „Chce se mi zrovna modlit, nebo ne?“

Mimochodem, je normální, že se někdy cítíme, jako by naše modlitby nevystoupaly cestou k Bohu výš než k našemu stropu. Modlíme se a modlíme, ale nic se neděje – a tak už se nám do modlitby nechce. Kdo by se také vydržel modlit, když vše vypovídá o tom, že modlitba prostě „nefunguje“? (Pokud je vám tohle povědomé,

JE ZÁSADNÍ ZAKOMPONOVAT MODLITBU DO VŠEDNÍHO ŘÁDU NAŠICH DNÍ, ABYSTE SE NEMUŠELI STÁLE PTÁT SAMI SEBE: „CHCE SE MI ZROVNA MODLIT, NEBO NE?“

vydržte do páté kapitoly, kde vám přesně o tomhle povíme naši vlastní zkušenost).

Když potřebuješ změnu

Přemýšlejte, co by vám pomohlo se na modlitbu těšit. Mně pomáhá uvědomit si, že modlitba je můj osobní čas s Bohem, ve kterém jsem pozván k tomu, abych byl plně a nerušeně přítomen a využil tuto vzácnou chvíli k tomu, abych Bohu řekl vše, co cítím. Bůh nás touží obdarovat svou láskou a povzbuzením, a co víc, je pořád s námi – tak toho využijme!

*„Hospodin, tvůj Bůh, je vprostřed tebe –
hrdina, jenž tě zachrání.
Šťastně se bude z tebe veselit,
až tě svou láskou obnoví;
zajásá nad tebou samou radostí jako
v den slavnosti.“*

Sofonjáš 3,17 (B21)

Možná že tvůj modlitební život potřebuje krapet osvěžit. Zkus třeba na sociálních sítích začít odebírat pár lidí, kteří jsou pro tebe v téhle oblasti inspirací. Přečti si o modlitbě nějakou knížku. Začni si psát modlitební deník a zapisuj si své prosby a to, jak na ně Bůh reagoval. Zkus se modlit novým způsobem – třeba na procházce! A když se tvé nitro modlitbě zrovna vzpírá, přečti si modlitbu někoho druhého (viz níže), nebo požádej svého dobrého přítele, aby se pomodlil s tebou a za tebe.

Pečuj o své srdce

*„Především střež a chraň své srdce,
vždyť z něho vychází život.“*

Přísl. 4,23

Vzpomínáte si ještě na citát Ellen G. Whiteové z první kapitoly? Takto pokračuje:

„Modlitba je jako dýchání duše. Je tajemstvím duchovní síly. Modlitbu není možné nahradit žádnými jinými Božími dary a bez ní nelze ochránit zdraví naší duše. Modlitba nese naše

„srdce přímo až k Prameni života a posiluje fungování naší náboženské zkušenosti. Když se zapomenete modlit, nebo se budete modlit jen občas, když se vám to bude zrovna hodit, ztratíte kontakt s Bohem. Vaše duchovní schopnosti ztratí svou životaschopnost a vaše náboženská zkušenost zdraví a sílu.“⁴⁴

Jestliže modlitba může do mého života přinést tolik požehnaní a jestliže tak moc prospívá mému srdci a mému vztahu s Bohem – tak na co ještě čekám? Co mi brání modlit se?

Když nemám čas

Žijeme zaneprázdněné životy. Jsme neustále pod tlakem. Zdá se, že stres se stal naším nejuvěrnějším společníkem. A tak si možná říkáte: „Kde mám na modlitbu vzít čas?“ Jenže, upřímně – jak pak bude vypadat náš vztah s Bohem, když si pro něj v našich životech nevybojujeme potřebný prostor?

„Mám na zítřek připraveno tolik práce, že aspoň první tři hodiny budu muset strávit na modlitbě.“⁴⁵

Martin Luther

V Božím království jsou věci vzhůru nohama (i když z Boží perspektivy jsme to nejspíš my, kdo to má naopak). I kdybych pracoval, seč mi síly stačí, i kdybych tomu dal své maximum, nikdy neudělám ani dílek toho, co by Bůh zvládl za zlomek vteřiny. Když oproti tomu svému tělu dopřeji odpočinek a klid, který potřebuje, a když

nebudu žít jen ze své síly, ale i ze spojení s Bohem, bude se mi žít líp a paradoxně toho vydržím mnohem víc.

Modlitby na cestu

Čas od času přijde chvíle, kdy – bez ohledu na naše vědomosti, postoje i motivaci – prostě nemáme sílu s Bohem mluvit. V takové chvíli se hlavně nebojte – Bůh je s vámi, i když se třeba ve svém nitru cítíte, jako byste umírali žízni na poušti. Určitě znáte známý 23. žalm, kde se píše: „I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují“ (Ž 23,4).

V těch dnech, kdy se prostě nedokážete modlit, můžete si najít předem napsanou modlitbu a tu použít k vašemu ztišení.

Modlitby za pochodu

<https://bit.ly/WOP24downloads>

**I KDYBYCH PRACOVAL, SEČ MI SÍLY STAČÍ,
I KDYBYCH TOMU DAL SVÉ MAXIMUM,
NIKDY NEUDĚLÁM ANI DÍLEK TOHO, CO BY
BŮH ZVLÁDL ZA ZLOMEK VTEŘINY.**

MODLITBA DNE

Drahý Otče,

chci se Tě držet,
ale sám víš,
jak slabá bývá má motivace a síla.

Děkuji, že jsi se mnou
a že nikdy nevypadnu z Tvé péče.

Svěřuji Ti své srdce.
AMEN

**Moje
modlitba**

OTÁZKY

1. Proč je tak snadné „zabít“ půlhodinu Tiktokem či Instagramem, ale je proti tomu tak těžké strávit pět minut v modlitbě?
2. O co přicházím, když se nemodlím?
3. Co byste řekli: je modlit se snadné, nebo obtížné? Proč?
4. Jak jsem se dostal v minulosti z duchovní pustiny (kdy jsem se sotva modlil)?
5. Jaký je můj nejlepší modlitební návyk?

A large area of dotted lines for writing answers to the questions.

SKUPINOVÁ AKCE

Udělejte si společné selfie a pošlete ho těm, kteří dnes nedorazili.

Napište všem osobní vzkaz a dejte jim vědět, že vám chybí a že na ně myslíte.

Pak se za každého z nich pomodlete.

OSOBNÍ VÝZVA

Výzva 1: Spoj se s Bohem

Vytvoř si vlastní „chill-out zónu“. Napřed si trochu uklid', pak si udělej (nebo objednej) jídlo, na kterém si vždycky smlsneš. Po jídle si zapal svíčku a pusť si svou oblíbenou chválu či jinou písničku, která je pro tvou víru důležitá. Pozorně poslouchej a nech, ať se v tobě písnička rozezní.

Výzva 2: Vytvoř si vlastní „modlitbu s sebou“

Zkus si najít několik biblických textů, které by ses mohl modlit ve chvílích, kdy na vlastní modlitbu nemáš sílu. Můžeš hledat i podle témat – např. verše o naději, důvěře, síle, smutku či radosti.

NĚCO K ZAMYŠLENÍ

*„Řídí modlitba tvůj život, nebo jen čeká v kufru
jako náhradní pneumatika?“⁶*

Corrie Ten Boom

KDYŽ BŮH MLČÍ

KLÍČOVÝ
VERŠ

„STAČÍ, KDYŽ MÁŠ MOU MILOST;
VŽDYŤ V SLABOSTI SE PROJEVÍ MÁ SÍLA.“

2. KORINTSKÝM 12,9

ICEBREAKER

PŘEDSTAV SI, ŽE VE SVÝCH 90 LETECH DOSTANEŠ MOŽ-
NOST POŽÁDAT O PĚT VĚCÍ, KTERÉ SE TI SPLNÍ (V RÁMCI
REÁLNÝCH MOŽNOSTÍ TOHOTO SVĚTA).
CO BY BYLO NA TVÉM „WISH LISTU“?

Grid for writing wishes.

A KDYBYS DOSTAL STEJNOU MOŽNOST DNES,
JAK BY SE TVÁ PŘÁNÍ LIŠILA?

Grid for writing wishes.

„A PROČ NÁS TO TAK BOLÍ,
KDYŽ NÁM BŮH ŘEKNE NE NEBO
KDYŽ ZARYTĚ MLČÍ? I TYHLE
NEPŘÍJEMNÉ ZKUŠENOSTI
PATŘÍ K NAŠEMU ŽIVOTU
S BOHEM A MY MUSÍME ODOLAT
POKUŠENÍ JE IGNOROVAT.“

Až na dřeň

Existuje hodně křesťanských autorů, kteří něco napsali o síle modlitby – kdybychom všechny tyhle knížky měli dát za sebe do jednoho regálu, nedohlédli bychom na jeho konec. Jak bychom ale dopadli, kdybychom měli posbírat ty méně populární příběhy o modlitbách, které zůstaly nevyslyšeny? A proč nás to tak bolí, když nám Bůh řekne „ne“ nebo když zarytě mlčí? I tyhle nepříjemné zkušenosti patří k našemu životu s Bohem a my musíme odolat pokušení je ignorovat, zobecnit či potlačit. Ač to není vůbec snadné, s Božím mlčením se musíme zkusit vyrovnat.

Nezodpovězené modlitby nás nejspíš nejvíc bolí proto, že vždy zcela otřesou naši důvěrou v Boha. Ptáme se: Bože, jsi tam? A jsi opravdu dobrý? Proč nic neuděláš? Tyto otázky jsou přímou linkou k velké otázce utrpení (tzv. teodicea): jak může dobrý Bůh dovolit, aby se na světě dělo tolik zla? Já věřím, že Bůh tady je a že je láskou – na druhou stranu ale kvůli hříchu platí, že už nežijeme v ráji, ale na nepřátelském území. Život na téhle planetě je zkrátka odjakživa nefér. Vždyť i přírodní zdroje či jiné možnosti zdaleka nejsou rozděleny spravedlivě. Lidské utrpení také velmi často postrádá jakýkoli smysl. To je svět, ve kterém žijeme.

Pamatujete si na Murtazu, toho malého fotbalového fandu? Jeho velký sen potkat Messiho se splnil, ale jen na chvíli. Murtaza se pak vrátil za svou rodinou do Afghánistánu, kde to nemají vůbec jednoduché. Jejich životy byly od té doby zasaženy válkou, vyhnanstvím a strachem. Hodně Afghánců si myslelo, že Messi dal Murtazově rodině velkou sumu peněz, ale to byly jen pomluvy. Murtaza je ve skutečnosti v neustálém nebezpečí a doufá, že se jeho situace a situace celého Afghánistánulepší. Život není jednoduchý a ani hvězda jako Lionel Messi nedokáže změnit chod světa.

Utrpení, zlo, nespravedlnost – kdyby to bylo všechno, co na světě je, nezbývalo by nám nic jiného než motat se v nekonečném kruhu beznaděje. Náš příběh ale naštěstí pokračuje a má šťastný konec – a to jen díky smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Bůh to se světem nikdy nevzdal, ač třeba někdy činí své dílo ve skrytu. Boží láska ustavičně proniká i na nepřátelská území a oslovuje a uzdravuje další a další lidská srdce.

Bůh vyhlíží důvěru

Bůh to mohl vymyslet jinak. Mohl nám o své existenci a o své lásce, milosti a péči dát vědět zcela jasně – tak, že bychom o něm neměli

žádné pochyby. On to tak ale neudělal. Místo nezpochybnitelných důkazů si Bůh vybral naši důvěru.

„Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.“

Židům 11,1

To znamená, že mám možnost věřit a důvěřovat Bohu s tím, že mi ale zatím nebude všechno dávat smysl. No jo, ale to se snadněji řekne, než udělá! Bůh toho po nás rozhodně nežádá málo. Rozhodl se nás ale obdařit svobodnou vůlí, díky které si můžeme dělat, co se nám zlíbí. Bůh s námi nechce manipulovat, i kdyby to třeba zrovna bylo k dobru věci. Bůh si tento nepevný, křehký způsob vztahu s námi může zvolit díky tomu, že si je On sám v sobě naprosto jistý. Bůh zcela bezpečně ví, že jednoho dne, na konci všech věků, všichni pochopí, že On je milujícím a spravedlivým Bohem.

Občas nás asi napadne, o kolik jednodušší by bylo žít v době, kdy se biblické příběhy udály. Kdybychom jen na vlastní oči viděli, jak Ježíš dělá mocné zázraky – to by se nám to věřilo! Bible ale ve skutečnosti není jen plná zázraků (jako bylo třeba slavné vysvození Daniela a jeho přátel z hořící pece nebo vyslyšená modlitba neplodné Chany), ale i případů, kdy se žádný zázrak nekonal. Vzpomenout můžeme na krutou mučednickou smrt Jana Křtitele či na ukamenování Štěpána. I apoštol Pavel k Bohu třikrát volal, aby mu pomohl, a Bůh řekl „ne“ (viz 2K 12,8).

„Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.“

2. Korintským 12,9

Bůh mohl říct: „Stačí, když ode mne dostaneš kladné odpovědi na své prosby!“ Místo toho ale řekl: „Stačí, když máš mou milost.“ Když víme, že je Bůh s námi, že se o nás stará a že s námi bez přestání koná své dílo, nic dalšího už vědět nepotřebujeme.

„Nemusíte pokaždé obhajovat svůj pohled na věc. Někdy to za vás udělá čas.“¹

Attributed to Toby Mac

Když Boha zkoušíme

Jan Křtitel sedí ve vězení za to, že pokáral místního vladaře Heroda. Ačkoli Jan předtím Ježíše nejen pokřtil (Mt 3,13–17), ale i sám zvěstoval, kým Ježíš je (J 1,29–34), v temné vězeňské cele v něm teď hryžou pochybnosti. Pošle proto za Ježíšem své učedníky s otázkou:

„Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“

Matouš 11,3

**„UTRPENÍ, ZLO,
NESPRAVEDLNOST...
KDYBY TO BYLO
VŠECHNO, CO
NA SVĚTĚ JE,
NEZBÝVALO BY
NÁM NIC JINÉHO
NEŽ MOTAT
SE V NEKONEČNÉM
KRUHU BEZNADĚJE.
NÁŠ PŘÍBĚH
ALE NAŠTĚSTÍ
POKRAČUJE A MÁ
ŠŤASTNÝ KONEC
A TO JEN DÍKY SMRTI
A VZKŘÍŠENÍ JEŽÍŠE
KRISTA.“**

"Even If" by MercyMe<https://bit.ly/WOP24downloads>

See on YouTube:

<https://bit.ly/YouTube-Even-If>

Čím vás zaujaly tyto texty?

"Praise You in This Storm"**by Casting Crowns**<https://bit.ly/WOP24downloads>

See on YouTube:

<https://bit.ly/YouTube-Praise-you-in-this-storm>

Co vás oslovilo v textu této písně?

Když do sebe vše zaklapne až časem*I tehdy, když Ti nerozumím, si volím,
že Ti budu důvěřovat.*

Během psaní této příručky jsem já (Fabián) prodělal mozkovou mrtvici. Ten den začal jako každý jiný ... ale než jsem se nadál, skončil jsem v nemocnici na neurologickém oddělení. Každodenně jsme se modlili za Boží ochranu, ale přesto jsem teď vážně nemocný a není jisté, jestli se vůbec někdy plně uzdravím. Bylo by teď snadné za vše vinit Boha a vyčítat mu, že mě opustil. Ale já si místo toho vybírám důvěru. Zatím nevím, co přijde dál a co má Bůh v plánu. Hluboko v mém srdci ale zůstává naprosto pevná jistota, že Bůh může i z mé nemoci vykresat nepopsatelná požehnání. Víím, že tady Bůh je, bez ohledu na to, jak jsem na tom se svým zdravím. A víím, že Bůh ani nyní nepřestává realizovat své dobré úmysly, které se mnou má.

„BŮH NA MODLITBU VŽDY ODPOVÍ.“

Když jsem (Annika) odmaturovala, přála jsem si vyrazit na rok někam na misi. Žádný z mých plánů ale nevyšel, což pro mě bylo naprosto frustrující, zvláště proto, že jsem plánovací typ. Rozhodla jsem se proto svůj volný rok strávit alespoň v zemi své mámy, ve Švýcarsku. Na jednu stranu jsem se těšila, co nového mě čeká, ale zároveň ve mně dlouho zůstávalo zklamání, že mi Bůh nepomohl. Vždyť jsem pro něj na misi chtěla pracovat, a to rovnou celý rok – a On neudělal vůbec nic, aby mě v tom podpořil! Bůh to ale měl vymyšlené mnohem lépe, než jsem si v tu chvíli mohla vůbec představit. Bůh věděl, že ve Švýcarsku potkám svého budoucího manžela, že spolu vytvoříme rodinu a že spolu budeme na Božích věcech pracovat nejen jeden rok, ale celý náš život. Bůh na modlitbu vždy odpoví.

„Neexistuje nic takového jako nevyslyšená modlitba Božího dítěte.“ [...] Musíme vyjádřit svá přání - a také spočinout v jeho moudrosti.“⁴³

Timothy Keller

Bůh slyší touhy vašeho srdce a odpovídá na vaše potřeby způsoby, které přesahují vaše představy.

MODLITBA DNE

Drahý Otče,

dnes bych rád svou modlitbu zaměřil na pasáž starou tisíce let, která v minulosti vedla v modlitbě mnoho mých bratrů a sester ve víře.

*„Netrapte se žádnou starostí,
ale v každé modlitbě a prosbě děkujte
a předkládejte své žádosti Bohu.
A pokoj Boží,
převyšující každé pomyšlení,
bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.“*
Filipským 4,6.7

Svěřuji Ti své srdce.
AMEN

**Moje
modlitba**

OTÁZKY

1. Proč nás modlitby, na které Bůh nereaguje, tak moc bolí?
2. V jakých zkušenostech zpětně vidím, že Bůh všechno vedl k dobrému?
3. Jaké otázky ve mně dosud zůstaly nezodpovězené?
4. Proč si Bůh obvykle místo jasných odpovědí a nezpochybnitelných důkazů volí naši důvěru a víru?
5. Boží plány nikdo a nic nepřekazí, o čemž svědčí třeba i starozákonní vyprávění o Josefovi (viz Gn 37–50).
Jak mi jeho zkušenost může pomoci v porozumění nevyslyšeným modlitbám?

A large area of dotted lines for writing answers to the questions.

**SKUPINOVÁ
AKCE**

Vydejte se společně někam, kde jste ještě nikdy nebyli. Při procházení těmito pro vás neznámými ulicemi, neprozkoumanými sousedstvími a novými místy uvažujte nad tím, že na světě není jediného místečka, které by Bůh neznal. Jen proto, že je něco pro nás nové, neznámé či cizí, neznamená to, že o tom Bůh neví.

Poděkujte Bohu za to, že vše bezpečně drží ve svých rukou – jak to staré známé, tak i to nové; jak to, co je snadné, tak i to, co jde stěží.

OSOBNÍ VÝZVA

Někdy nám Bůh na naše modlitby řekne „ano“, jindy „počkej“ a ještě jindy nám řekne „mám pro tebe něco lepšího“.

Najdi ve svém životě příklady pro každou z těchto tří možných Božích odpovědí:

Bůh řekl „ano“:

.....

Bůh řekl „počkej“:

.....

Bůh řekl „mám pro tebe něco lepšího“:

.....

NĚCO K ZAMYŠLENÍ

„Pokažený příběh můžeš dát do pořádku jednoduše jen tak, že ho zahrneš do celkového velkého příběhu, který ho přesahuje. Žádné další opravy nejsou třeba.“

Daniel Duda

Co je potřeba dát do pořádku ve tvém životě?

A large area of dotted lines for writing.

„ZA VŠECH OKOLNOSTÍ DEKUJTE!“

to jako vážně?

KAPITOLA

6

KLÍČOVÝ
VERŠ

*„Stále se radujte,
v modlitbách neustávejte.*

*Za všech
okolností děkujte,
neboť to je vůle Boží
v Kristu Ježíši
pro vás.“*

1. TESALONICKÝM 5,16–18

ICEBREAKER

*Co příjemného zžíváte
každý den - a považujete to
za samozřejmost?*

Grid of small red dots for writing.

*Za co jste nejvíce vděční, že jste se naučili?
Jaká byla ta vaše nejtěžší životní lekce?*

Grid of small red dots for writing.

Vděčnost v akci

„Konečně, bratří, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu.“

Filipským 4,8

Naši první reakcí by mohla být myšlenka: „Ach, to musí být vyčerpávající!“ Ale když vidíme, co děje, když jsou tyto ušlechtilé vlastnosti uvedeny do praxe, naše srdce se podvoluje a volá: „Takhle chci žít!“

Nejvyšší cesta ke štěstí

Cílem dnešní kapitoly je ukázat na nekonečnou hodnotu vděčnosti. „Vděčnost je ta nejvyšší cesta ke štěstí. Je toho hodně, co s ní souvisí: úžas, ocenění či uvědomění si, že i negativní zkušenost může přinášet něco dobrého,“¹ říká Sonja Lyubomirsky, americká profesorka psychologie, která věnovala velkou část svého studia výzkumu toho, co nás dělá šťastnými.

„Vděčnost nevidí jiné věci, ale dívá se na věci jinak.“

Neznámý autor

Vděčnost je životní postoj. Je to radost, kterou si neustále nesu s sebou. Vděčnost neznamená, že by bylo všechno perfektní nebo že bych měl zabalit všechny své sny a touhy a rezignovaně přijmout daný status quo. Vděčnost znamená hluboce si cenit každou dobrou skutečnost, kterou v životě mám.

Žiju, protože mě tady Bůh chtěl.

Jsem jeho dílem.

Je mi odpuštěno. Jsem spasen.

Bůh mi bohatě požehnal.

*Všechno, čím jsem, všechno, co mám,
a všechno to dobré, co zažívám,
ke mně přichází od nebeského Otce.*

*„Vděčnost je ta nejvyšší
cesta ke štěstí.“*

*„Naše srdce se podvoluje
a volá: „Takhle chci žít!““*

Psycholog Dirk Lehr zmiňuje další důvod, proč nám vděčnost tak výrazně prospívá. Vysvětluje, že je rozdíl mezi uznáním či radostí na jedné straně a vděčností na straně druhé. Všechno jsou to sice pozitivní emoce, vděčnost se ale od zbylých dvou odlišuje tím, že *přiznává* kladný přínos do našeho života někomu či něčemu *druhému*.

Mission Impossible

*„Stále se radujte, v modlitbách neustávejte.
Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží
v Kristu Ježíši pro vás.“*

1. Tesaloničtům 5,16–18

Některá přikázání je velmi těžké, ba přímo nemožné splnit. Možná ale, že právě tak to má být. Možná, že tato obtížná přikázání nám mají pomoci uvědomit si, že sami život prostě nezvládneme a že potřebujeme Zachránce, který by v nás přebýval ve svém Duchu.

Myslím si, že stejně tak je tomu i v citovaných verších z Pavlova prvního listu do Tesaloniky. Po těch třech lidsky téměř nemožných výzvách Pavel ihned nabízí řešení: „... neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás.“ Spojení s Ježíšem je to, co Pavlova slova staví do úplně jiného světla. Když je náš život ukryt v Ježíši Kristu, přirozeně rosteme v radosti, modlitbě i vděčnosti.

„Za všech okolností děkovat“ neznámá, že máme potlačovat své pocity a předstírat radost, když zrovna prožíváme smutek. Pavel svá slova píše věřícím, kteří truchlí za své zesnulé přátele (1Te 4,13–18) a kteří si nedávno prošli velmi těžkým obdobím (1Te 3,3.4). Proto je vyzývá, aby se *radovali* – základ jejich štěstí totiž spočívá v jejich víře a ve skutečnosti, že patří Bohu. Mají tedy na výběr: buď svou pozornost zaměří jen na své trápení a propadnou sebelítosti, anebo se obrátí k Bohu. Jejich radost a vděčnost je do velké míry otázka jejich přístupu a rozhodnutí.

„V modlitbách neustávejte“ pak znamená, že modlitba by se měla stát naší nejvyšší prioritou. Každý, kdo se modlí, tím vlastně dává najevo, že nechce žít jen z vlastní síly a moudrosti. Uvědomuje si totiž svou závislost na Bohu – a rozhodne se mu důvěřovat. Není to jednoduché, stavět svůj život na modlitbě a důvěře. Přesto k tomu v každý okamžik stačí jen velmi málo – rozhodnout se.

Vděčnost vítězi

Dvě sestry vstupují do svého nového „domova“. Tuší, že odsud už nejspíš nikdy nevyjdou živé. Jejich nová adresa totiž zní: koncentrační tábor Ravensbrück. Je to jedno z nejhrůznějších a nejstrašnějších míst, jaká kdy existovala. Sestry Betsie a Corrie pocházejí z Nizozemí. Byly zatčeny pro podezření z ukrývání židovských uprchlíků (což také dělaly, ale těch šest lidí, které u sebe doma schovávaly, nacisté naštěstí nikdy nenašli).

Corrie si lehne na postel a tiše rozvažuje nad svým osudem, když tu ji něco kousne. Seskočí z postele, aby blechám unikla, ale už je pozdě – má je všude. „Jak tady můžeme žít?“ zakřičí nešťastně na svou sestru. Betsie ale přesně ví, jak své sestře odpovědět. Vzpomene si, co si ráno četly z Bible: „Za všech okolností děkujte!“

Corrie se popuzeně zeptá: „Řekni mi, za co bych asi tak mohla být vděčná na tomto úděsném místě?“ „Za to, že nás nerozdělili a můžeme tady být spolu,“ odpoví Betsie. „Tak jo, děkuji ti, Ježíši,“ řekne Corrie. Betsie ale pokračuje: „A také za to, že jsme sem propašovaly naši Bibli. Díky tomu, že je tady tak úděsně málo místa a postele máme namačkané hned vedle sebe, nás mnoho dalších žen uslyší, až si z Bible budeme číst.“ Betsie se na Corrie podívá s očekáváním a povzbudí ji, aby se k ní přidala. „Dobře, dobře... děkuji, Bože, za tuhle přeplněnou, přelidněnou a naprosto nedýchateľnou noclehárnu,“ řekne Corrie. „Poděkuj Bohu i za ty blechy,“ přisadí si Betsie. „Za blechy?! Betsie, tak to už přeháníš. Bůh by přece

nechtěl, abych byla vděčná za blechy, to nedává smysl,“ odsekne Corrie. „Za všech okolností děkujte,“ připomíná opět Betsie. „Nemáme děkovat jen tehdy, když se máme dobře. Bůh nás dovedl až na toto místo – a blechy sem očividně z nějakého důvodu patří.“

Večer, poté, co snědí polévku, si Corrie a Betsie na svém místě u zadní stěny obrovské noclehárny začnou stydlivě číst z Bible. Vždy několik veršů přečtou v holandštině a přeloží je do němčiny. Pak už jen slyší, jak si ženy jejich slova opakují ve francouzštině, ruštině, polštině a češtině. Je to jako šumění naděje a světla tam, kde vládne tma a zoufalství. Strážce jsou v táboře všudypřítomné, sestry se proto děsí, že se na ně přijde. Noc co noc pokračují ve svém tajném čtenářském kroužku, nic špatného se ale neděje – až jim připadá, jako by přes ně Bůh přetáhl nadpřirozenou ochranou síť. Jednoho dne si Betsie zčista jasna uvědomí, z čeho je tato síť utkaná – blechy! Jelikož se strážce bály, že samy blechy chytí, vyhýbaly se jejich noclehárně velkým obloukem. Betsie o svém objevu řekne sestře a usměje se na ni způsobem, který říká: „Já to věděla.“ *Existuje důvod, proč děkovat i za blechy!*

Děkovat, když se nám daří, je jednoduché. Ale děkovat, když jde všechno z kopce, nic se nám nedaří a bolí to... to je úplně jiná liga! Mně pomáhá uvědomit si, že neznám celý kontext. Existují souvislosti, které v tu chvíli nedohlednu. V daný okamžik proto mohu jediné – důvěřovat. Důvěřovat Bohu, že má vše pod kontrolou, že nedělá chyby a že nás stále dobře vede.

Betsie Ten Boom v koncentračním táboře Ravensbrück zemřela. Její nezlomná naděje ale byla velkou inspirací pro Corrie, jejíž život se pak stal požehnáním pro mnohé.

„Děkovat, když se nám daří, je jednoduché. Ale děkovat, když jde všechno z kopce, nic se nám nedaří a bolí to... to je úplně jiná liga!“

*„Každá zkušenost, kterou nám Bůh dává ...
nás dokonale připravuje
na budoucnost, kterou vidí jen On sám.“²*

Corrie Ten Boom

MODLITBA DNE

Drahý Otče,

žádám Tě, abys mi pomohl se na svět dívat s vděčností;
žádám Tě, abys v mém srdci zasadil semínka díky.

Chci být vděčný za to dobré, co ve svém životě mám,
a vidět, že to všechno mi dává Tvá ruka.

A když jde život ztuha a bolí to,
chci si vybírat vděčnost,
protože vím, že jsi dobrý a nemyslíš to se mnou zle.

Svěřuji Ti své srdce.
AMEN

**Moje
modlitba**

OTÁZKY

1. **Kdy je pro mě těžké být vděčný?**
2. **Proč se vděčnost nazývá „paměť srdce“ (fráze připisovaná Jean-Baptiste Massieuovi)?**
3. **Proč je vděčnost nejen spontánní reakcí, ale i postojem srdce?**
4. **Jak vděčnost ovlivňuje moji víru? A mou lásku k Bohu?**
5. **Myslíte, že je možné vybrat si v každé chvíli radost, modlitbu a vděk? Pokud ano, jak?**

A large rectangular area of dot grid paper for writing answers to the questions.

SKUPINOVÁ AKCE

1. Stáhněte si stránku s otázkami, vystříhejte je, přeložte a vložte do nádoby/klobouku.
2. Každý si vylosuje dva papírky, přečte otázky nahlas a zodpoví je. Kol můžete udělat, kolik jen budete chtít.

Otázky si stáhněte přes tento QR kód:

<https://bit.ly/WOP24downloads>

OSOBNÍ VÝZVA

Slyšel jsi už anglické slovo „Godfidence“? Toto vymyšlené slovo vzniklo spojením slov God (Bůh) a confidence (důvěra) a vyjadřuje důvěru, že Boží možnosti jsou silnější než moje nemožnosti.

Vytvořte si vlastní slova, která by trefně vystihovala váš vztah s Bohem!

Large dotted grid area for writing personal reflections.

NĚCO K ZAMYŠLENÍ

*„Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý,
jeho milosrdenství je věčné.“*

Žalm 136,1

Třináct let předtím, než John Wesley, zakladatel metodistického hnutí, uvěřil v Ježíše Krista, vedl náhodný rozhovor s vrátným jeho koleje. Těch pár vět mu změnilo život – právě tehdy ho poprvé napadlo, že na křesťanství možná něco bude.

Vrátný měl jen jeden kabát a celý den nic neměl v ústech, přesto byl Bohu hluboce vděčný. Wesleyho to zaujalo, a tak se ho zeptal: „Děkujete Bohu, i když nemáte co na sebe ani co jíst a ani kde si lehnout? Za co dalšího mu ještě děkujete?“ Vrátný odpověděl: „Děkuji mu, že mi dal život, že mi dal srdce s láskou k němu a že mi dal touhu mu sloužit.“³

Za co Bohu děkuješ ty?

A large rectangular area filled with a light gray dot grid pattern, intended for writing a response to the question above.

JAK SE MODLIT

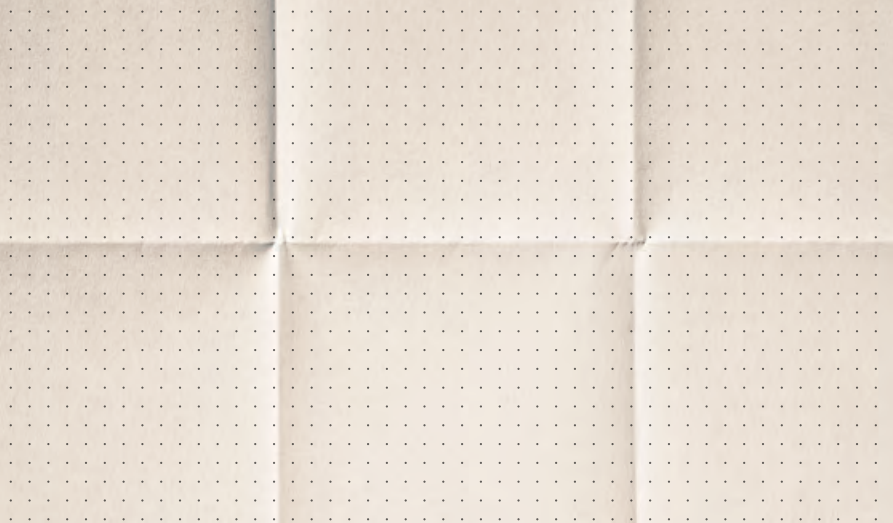
KLÍČOVÝ
VERŠ

„KÉŽ VE DNE PŘIKÁŽE HOSPODIN
MILOSRDENSTVÍ SVÉMU
A V NOCI SVÉ PÍSNÍ BÝT SE MNOU!
MODLÍM SE K BOHU ŽIVOTA MÉHO.“

ŽALM 42,9

ICEBREAKER

**KDYBYS MOHL/A ZNOVU NAJÍT NĚCO, CO JSI KDYSI ZTRATIL/A,
CO BY TO BYLO?**

**A KDYBYS MOHL/A DOSTAT COKOLIV,
CO JSI NIKDY NEMĚL/A, CO BY SIS VYBRAL/A?**

„PROTO CHCEME
BÝT BOHU NABLÍZKU
A MLUVIT S NÍM –
LIDÉ, KTERÍ
SE MODLÍ, TOTIŽ
VEDOU SMYSLUPLNÉ
ŽIVOTY.“

Po čem skutečně toužím?

Po čem v oblasti svého modlitebního života nejvíc toužíš? A v čem by sis přál/a ve vztahu s Bohem růst? Ať už toužíš po čemkoli a ať už ti tvé srdce říká cokoli, věz, že Boží záměry jdou ještě mnohem dál.

*„Jako jsou nebesa vyšší než země,
tak převyšují cesty mé cesty vaše
a úmysly mé úmysly vaše.“*

Izajáš 55,9

Boha nemůže nic nepříjemně překvapit; vždy je alespoň o jeden krok napřed a jeho přemýšlení a možnosti nás vždy převyšují. A právě tento mocný a moudrý Bůh odjakživa stojí na naší straně a má pro naše životy a pro náš vztah s ním obrovské záměry.

Aby život dával smysl

Jsou Vánoce roku 1938. Nicholas Winton plánoval vyrazit ze své domovské Anglie na lyžování do Švýcarska, nakonec ale přijal pozvání k návštěvě svých pražských přátel. Jelikož je druhá světová válka v tu dobu téměř na spadnutí, počty židovských uprchlíků v Praze rychle rostou. I Nicholas má židovské předky, ihned proto pochopí, jak vážná situace je. Po návratu do Londýna proto začne jednat – a nakonec se mu povede pro 669 dětí s židovskými kořeny zařadit útek před holokaustem. Dlouhá léta pak o svých hrdinských činech s nikým nemluví.

A tak tomu bylo až do roku 1988, kdy jeho žena náhodou našla na půdě starý kufr plný dokumentů a seznamů dětí, díky čemuž se široká veřejnost konečně dozvěděla o Nicholasových záchran-

ných akcích. V roce 2003 byl pak Nicholas za své zásluhy ve svých 90 letech pasován na rytíře královnou Alžbětou II.

Níže se můžete podívat na okamžik, kdy Sir Nicholas Winton, již jako starý muž, poprvé potká několik ze zachráněných dětí:

<https://bit.ly/NicholasWintonReunion>

Proč ale Nicholas o své pomoci, která znamenala rozdíl mezi životem a smrtí, nikdy s nikým nemluvil? Nicholasovi nešlo o slávu či obdiv; on se jednoduše snažil dělat to, co bylo správné. „Byl jedním z nejskromnějších lidí, které jsem kdy potkala,“ řekla o něm Lady Milena Grenfell-Baines, jedna ze 669 „Winstonových“ dětí.

Ježíš vysvětlil, že když přistupujeme k Bohu v modlitbě, měli bychom mít podobný postoj: měli bychom k němu přicházet s pokorou a v soukromí.

„Když ty se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.“

Matouš 6,6

Život Sira Nicholase prostě dával smysl. Nikdo ho nemusel nutit, aby jednal správně – on tak jednal sám od sebe. Takový postoj k životu nás provokuje a inspiruje. Kdybychom totiž se stejným postojem přistupovali k modlitbě, znamenalo by to, že se nemodlíme, protože se *musíme* modlit, ale protože jsme poznali, kým Bůh je, jak se k nám má a jak moc mu na nás záleží. Proto chceme být Bohu nablízku a mluvit s ním – lidé, kteří se modlí, totiž vedou smysluplné životy.

CO BYS O SVÉM ŽIVOTU S BOHEM ŘEKL TY?

(nech se inspirovat Žalmem 42,12)

Komunikace bez příkras

Modlitba je rozhovor s Bohem. Když se z něčeho radujeme, mluvíme s Bohem často zcela spontánně; stejně tak, když z něčeho máme strach nebo prožíváme smutek či bezradnost. Takováto modlitba bez přípravy bývá upřímná a plná našich emocí. A i když se zrovna modlíme ne spontánně, ale „ze zvyku“, vždy bychom si měli dovolit být v modlitbě zcela otevření a upřímní. Mluvení s Bohem se netýká jen našich hlav, ale i našich srdcí.

Dovol Bohu, aby tě viděl bez příkras. Buď sám sebou. Před Bohem nemusíš hrát divadlo (vždyť Bůh by ho stejně prohlédl). Bůh tě vlastnoručně stvořil – a tak není možné najít nikoho, kdo by ti na celém světě rozuměl lépe. Bůh ví, co všechno máš už za sebou, a chápe, proč ses stal/a tím, kým dnes jsi. A Bůh tě takového či takovou miluje – ano, On miluje právě tebe! A tak si na nic nehraj, když s Bohem mluvíš.

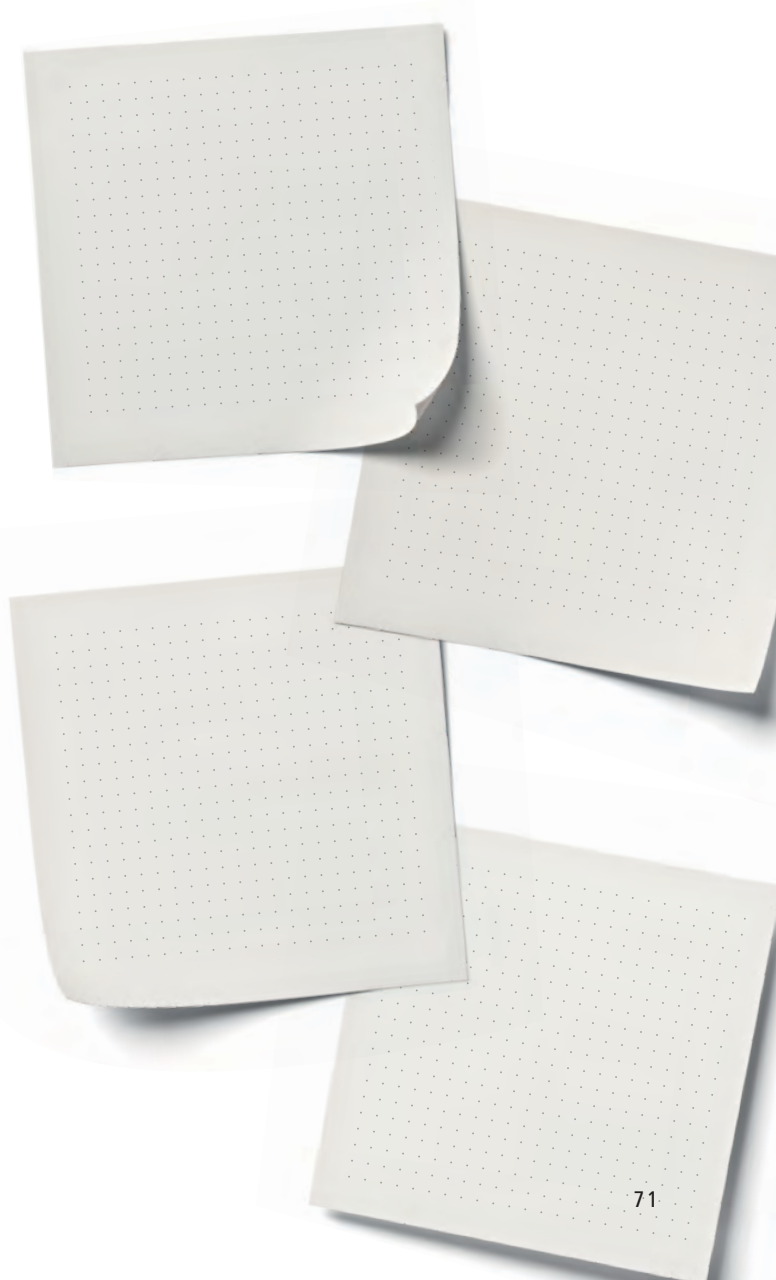
Tvořivá modlitba

O Otčenáši (viz 2. kapitola), o rozdílných částech modlitby (viz „modlitební ruka“ ve 3. kapitole) a o postojích k modlitbě (viz 3. kapitola) jsme již psali. Nyní je načase podívat se na to, jak by modlitba *mohla vypadat*. Máme pro to pár kreativních nápadů:

Pro tvou osobní modlitbu:

- ✓ Prolistuj si album ze svého dětství (nebo se mrkni na své fotky na telefonu) a poděkuj Bohu za to, jak tě až doposud provázel.
- ✓ Jdi se modlit ven, do přírody.
- ✓ Modli se za různé skupiny lidí (za svou čtvrť, sbor, kolegy v práci, spolužáky, vládu, za lidi, které jsi již dlouho neviděl atd.).
- ✓ Prskavková chvála – zapal prskavku, a než shoří, chval Boha za to, kým je!
- ✓ Než se začneš modlit, zůstaň nejprve 10 minut sedět v úplném tichu.
- ✓ Projed' si svůj adresář v telefonu a vyber si z něj několik lidí, za které se pomodlíš.
- ✓ Puť si píseň, kterou někdo o Bohu nazpíval, a z plného hrdla se k ní přidej.

Níže napiš svoje představy o tvém soukromém čase vyhrazeném pro modlitby:

Pro skupiny:

- **Věž z rukou:** První z vás položí svou pěst se vztyčeným palcem na stůl a řekne jednu vlastnost, za kterou Boha obdivuje. Pak pokračuje druhý, který palec první osoby svou dlaní sevře, dá svůj palec také nahoru a opět řekne, co má na Bohu rád. Pokračujte, dokud každý do věže nepřidá alespoň jednu ruku; pak odpočítejte od desíti k nule a zakončete modlitbu společným „Amen!“.
- **Kruh se uzavírá:** Jeden člověk se začne modlit za někoho ze skupiny. Ten pak pokračuje a modlí se za někoho jiného. Pokračujte do té doby, dokud se za každého člověka někdo nepomolí.
- **Modlím se za tebe:** Všichni dostanou prázdný kousek papíru, na který mohou napsat své jméno a/nebo svůj námět k modlitbě. Papíry pak sesbírejte, zamíchejte a rozdejte. Každý si domů jeden papír odnese a příštích sedm dní se za daného člověka a jeho námět modlí. Tímto způsobem se do modlitby zapojí všichni – a každý také bude vědět, že se za něj někdo modlí.
- **Barevná vděčnost:** Na stůl položte balíček lentilek a prázdnou sklenici vody. Následuje modlitba díky, při které si každý vezme jednu lentilku a s poděkováním Bohu za jednu konkrétní věc ji vloží do sklenice. Sledujte, jak se voda krásně zabarvuje, a radujte se z množství dobra, které je ve vašich životech přítomné.
- **Požehnaná pošta:** Každý člověk sám sobě napíše modlitební dopis a vloží ho do obálky, kterou nadepíše svou adresou. Jeden z vás obálky sesbírá a po dvou měsících je jejich autorům pošle.

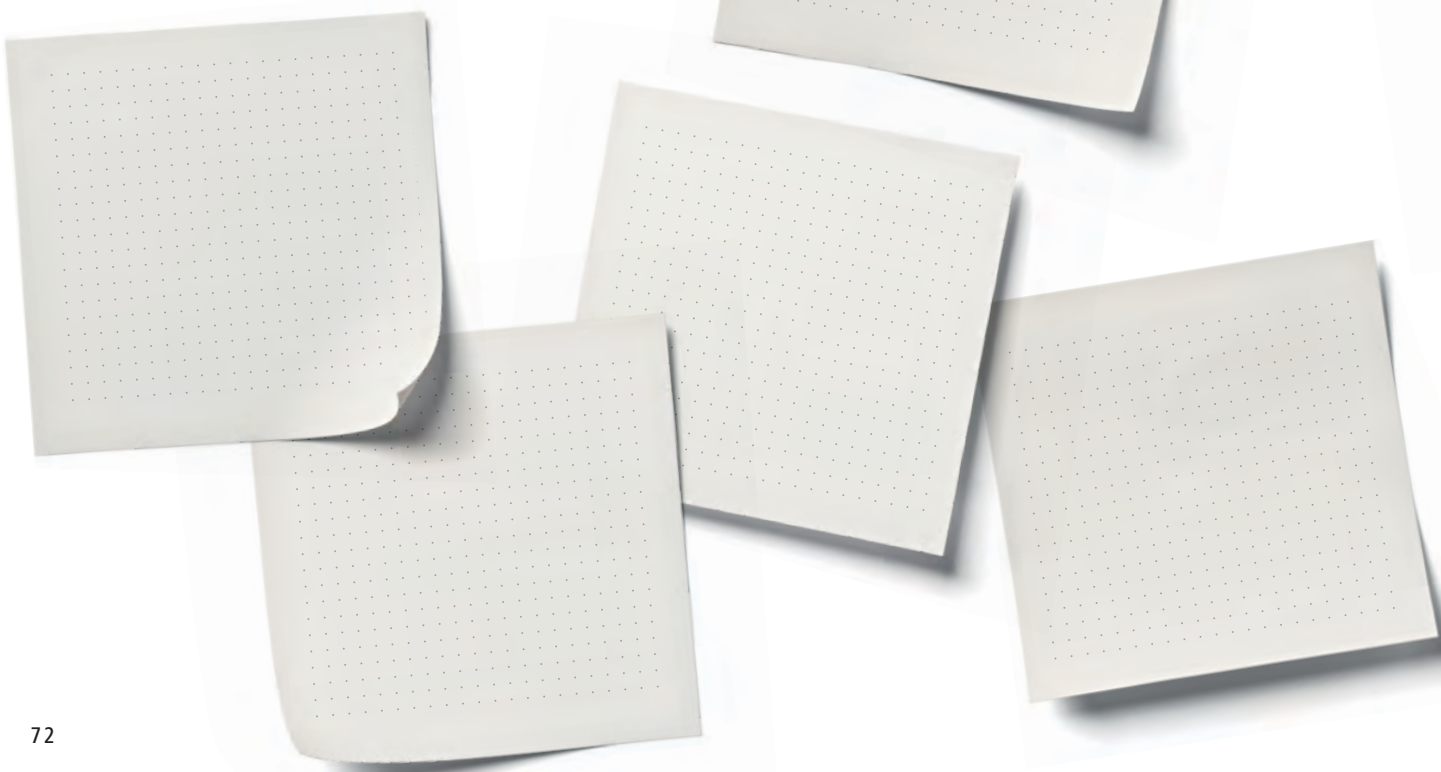
Zapište si vlastní nápady pro společné modlitební chvíle:

Naše zkušenosti s modlitbou

V téhle podkapitole bychom s vámi rádi sdíleli to, jak modlitbu prožíváme my sami.

Annika: Trvalo mi to až do dospělosti, než ve mně modlitba skutečně zakořenila a stala se něčím každodenním. V tu dobu jsem si také uvědomila, že čím je pro mě modlitba důležitější, tím zřetelněji Boha ve svém běžném životě vidím. Bůh je se mnou stále, ale čím víc jsem ochotná se s ním spojit, tím více ho budu vnímat.

Fabián: Každé pondělní ráno chodím na modlitební procházku. Předložím před Boha celý svůj týden, všechny své nadcházející schůzky, úkoly a výzvy, včetně mých cílů a snů. Projdu také kolem školy našich dětí a modlím se za jejich předměty a učitele. Během své procházky se v modlitbě vědomě rozhoduji, že nechci žít jen z vlastních sil, ale chci Boha zvát do všech oblastí života.

Annika: Když se mně někdy nedaří naladit se s naším nebeským Otcem na stejnou vlnu, pomodlím se tu nejkratší a nejupřímnější modlitbu, kterou znám: „Prosím, prostě mě dnes najdi!“ A Bůh vždy nějak odpoví.

Fabián: Dlouhé roky jsem si psával malý modlitební deníček. Ve chvíli, kdy jsem do něj zapsal nějakou svou prosbu, vědomě jsem Bohu danou situaci přenechal s tím, že už se nemusím snažit věc vyřešit jen sám za sebe.

Annika: Mám moc hezký zápisník, do kterého si píšu vše, co s Bohem zažívám. Před nedávnem jsem si do něj začala psát i z druhé, zadní strany – píšu si tam o všem, co mě zraní. Nechci v sobě totiž držet bolest; chci o ní říct Bohu, aby pak pro mě bylo snazší odpustit.

Chtěli bychom vás nyní pozvat do on-line společenství, které jsme v souvislosti s modlitbou založili. Moc rádi bychom od vás slyšeli, jak vám váš modlitební život jde a co s Bohem zažíváte! Přidejte se k nám a mnohým dalším skrze tento odkaz:

Podělte se o své zkušenosti s modlitbou

<https://bit.ly/WOP24downloads>

MODLITBA DNE

Drahý Otče,

Ty víš,
jak moc bych si přál/a růst v modlitbě.
Víš přesně, po čem touží mé srdce.
Tvé cesty a úmysly
jdou ale ještě mnohem dál.

Děkuji, že s Tebou mohu snít své velké sny!

Tak rád/a jsem s Tebou.

Svěřuji Ti své srdce.
AMEN

**Moje
modlitba**

OTÁZKY

1. **Co nejkrásnějšího jsi při modlitbě kdy zažil/a?**
2. **Kdybys chtěl/a změnit svůj modlitební život, jaký by byl tvůj první krok? A kdy bys tento další krok mohl/a udělat?**
3. **Co to pro tebe znamená, žít život, který dává smysl?**
4. **Jak můžeš všechny své emoce a vše, kým jsi (jinými slovy, celé tvé srdce), přinášet do času, který trávíš s Bohem?**
5. **Kdo je v modlitbě tvým vzorem?**

A large rectangular area with a light gray background and a fine grid of small dots, intended for writing answers to the questions above.

SKUPINOVÁ AKCE

Potřeby: Barevná lepítka (sticky notes) a fixy.

Proč si někdy podvědomě spojujeme modlitbu s něčím nudným, obtížným či jednotvárným?

Společně přemýšlejte, jak byste mohli z modlitby udělat „zlatý hřeb“ vašich dní, a to jak ve skupině, tak pro vás osobně. Všechny nápady napište na papírky, kterými pak polepíte místnost, ve které se s mládeží scházíte. Všechny nápady si vyfoťte, abyste si je zapamatovali.

OSOBNÍ VÝZVA

Naše modlitby často vypadají hodně podobně – opakujeme stejné fráze, začínáme nebo končíme obdobně... Což je skvělé, protože to znamená, že se nám z modlitby stává zvyk!

Dnes ale zkuste něco jiného: pomodlete se tak, jak jste se ještě nikdy nemodlili!

A large area of dotted lines for writing.

NĚCO K ZAMYŠLENÍ

*„Dotázal jsem se Hospodina a odpověděl mi,
vysvobodil mě od všeho, čeho jsem se lekal.“*

(Žalm 34,5)

Kdybyste si dnes začali psát svůj vlastní modlitební deník, jak byste ho pojmenovali?
A co by byla první slova, která byste do něj napsali?

A large area of dotted lines for writing a personal prayer journal entry.

Ježíšova

MODLITBA

KLÍČOVÉ
VERŠE

**„V TĚCH DNECH VYŠEL NA HORU K MODLITBĚ;
A CELOU NOC SE TAM MODLIL K BOHU.“**

LUKÁŠ 6,12

ICEBREAKER

**KDYBYS MĚL/A MOŽNOST STRÁVIT S JEŽÍŠEM
BĚHEM JEHO ŽIVOTA NA ZEMI JEDEN DEN,
U KTERÉ UDÁLOSTI Z JEHO PŘÍBĚHU BYS
CHTĚL/A BÝT A PROČ??**

A large grid of small dots, intended for writing answers to the question above. The grid is composed of approximately 30 columns and 40 rows of dots, forming a rectangular area for text.

*„Dokonce ani Syn
BOŽÍ SE NESPOLÉHAL
JEN NA VLASTNÍ SÍLU.“*

Být jako Ježíš

Potkat se s Ježíšem a vidět na vlastní oči, *jak* vlastně žil – to by rozhodně bylo něco! Neznám žádného křesťana, který by si nepřál se takto s Ježíšem setkat.

V této kapitole otevřeme evangelia, abychom se podívali na to, jak měl ve zvyku modlit se sám Ježíš. Učit se od Ježíše a snažit se stát se mu podobní – to je úkol, k jehož splnění určitě nepovede zoufalá snaha dělat vše správně. Místo toho nám stačí, když s Ježíšem navážeme kontakt a budeme hledat jeho blízkost.

Pojďme se spolu podívat na to, jak Ježíš žil, a nechme se inspirovat intimitou, kterou sdílel se svým Otcem!

Hledat Boží pohled

„Když [davy] propustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Když nastal večer, byl tam sám.“
Matouš 14,23

Události, které vedly k tomuto verši z Matoušova evangelia, nám naznačují, že se stane něco pozoruhodného. Jan Křtitel byl právě popraven a Ježíš by se v reakci na to rád uchýlil někam do samoty. Je ale následován zástupy, a tak se rozhodne, že ten den přece jen stráví s lidmi a bude uzdravovat jejich nemocné. Nakonec početné zástupy dokonce zázračně nasytí.

Lidé jsou z Ježíše úplně pař. Uvědomí si, že člověk jako on musel být poslán samotným Bohem, a tak ho chtějí korunovat za krále (J 6,14.15). Jenže Ježíši už kdysi byla nabídnuta všechna království světa (Mt 4,8.9) a on moc dobře ví, že jeho úkol spočívá jinde. Proto poté, co zástupy propustí, touží být opravdu sám, aby mohl mluvit se svým Otcem.

Ježíšova modlitba – Modlitba je důležitá každý den, ale na Ježíši vidíme, že modlitba je o to víc důležitá a naléhavá, oč víc zrovna zažíváme zklamání, pokušení či všelijaké výzvy. O tom svědčí i to, že v Matoušově evangeliu se Ježíš modlí pouze ve zmíněném úseku a v zahradě Getsemane.

Čerpat v tichu

„Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil.“

Marek 1,35

Ježíš odchází na klidné místo daleko od zvědavců i učedníků, aby byl sám. V řečtině je zde užito nedokonavého času, který naznačuje, že šlo o dlouhou, trvající modlitbu. Slavný kazatel Charles Spurgeon jednou řekl: „Nevyhledávejte ráno žádnou lidskou tvář, dokud jste neviděli tvář Boží. Nemluvte s nikým, dokud jste nemluvili s Nejvyšším.“¹ Když se nejprve setkáme s Bohem, naše setkání s ostatními lidmi pak probíhají jinak.

Ježíšova modlitba – Dokonce ani Syn Boží se nespolehal jen na vlastní sílu. V tichu a modlitbě od svého nebeského Otce přijímal to, co k nadcházejícímu dni potřeboval.

Modlit se zas a znova

„On však odcházival na pustá místa a tam se modlil.“

Lukáš 5,16

Tady čas řeckého slovesa zdůrazňuje, že šlo o opakující se zvyk. Některé překlady zde proto přidávají slova „zas a znova“. „Motivace tě uvede do pohybu. Zvyk ti pomůže udržet se na nohou.“² K modlitbě se nemusíme motivovat každý den – stačí, když si vytvoříme zvyky, které nám pomohou zakomponovat modlitbu do našich všedních dnů.

„MODLITBA NENÍ VĚC ČASU, ALE VÝBĚRU NAŠICH PRIORITY.“

Ježíšova modlitba – V našem ruchu a shonu snad každého z nás někdy napadne: „Ale já nemám čas se modlit!“ Ježíš nám ale ukazuje, že modlitba není věc času, ale výběru našich priorit. Ježíš nás vlastním vzorem povzbuzuje, abychom spojení a komunikaci s naším Otcem brali jako nejpřednější věc svého života.

Otevřít se Bohu

„Můj dům bude zván domem modlitby.“

Matouš 21,13

Jelikož se jeruzalémský chrám proměnil v tržiště, rozhodl se jej Ježíš ve známém příběhu trochu „uklidit“. Poté, co obchodníci, směrnáři a jejich zákazníci chrám opustili, mohli dovnitř vejít slepí, chromí či děti. Z chrámu se ale v důsledku Ježíšova zásahu nestalo jakési přehnaně posvátné místo, kde by se v mrtvém tichu mohlo jen zbožně šeptat – právě naopak, chrám se konečně otevřel životu (Mt 21,14–16). Toho dne se chrám po dlouhé době opět stal místem, kde se lidé mohli potkat s Bohem – a právě o tom je i modlitba. Modlitba není povinností, kterou *musíme* dělat, ale smysluplným časem stráveným s naším nejlepším Přítelem.

Ježíšova modlitba — Ježíš svou přítomností otevírá cestu k Otci. S Ježíšem přichází obnova a uzdravení. Kdyby se Ježíš objevil na příští bohoslužbě vašeho sboru, co myslíte, že by o něm řekl (např. o jeruzalémském chrámu řekl, že je to „dům modlitby“)? Myslíte, že by měl tendenci něco „uklízet“, podobně jako tehdy v Jeruzalémě?

JEŽÍŠ SVOU PŘÍTOMNOSTÍ OTEVÍRÁ CESTU K OTCI. S JEŽÍŠEM PŘÍCHÁZÍ

*obnova
a uzdravení.*

Prosba za vedení

*„V těch dnech vyšel na horu k modlitbě;
a celou noc se tam modlil k Bohu.“*

Lukáš 6,12

Tohle je další verš, který nám ukazuje, jak často se Ježíš modlil. Když se podíváme do jeho kontextu, zjistíme, že Ježíš příštího dne povolá svých dvanáct učedníků. Celou noc před tak zásadním rozhodnutím se proto usilovně modlí. Evangelista Lukáš nám opakovaně ukazuje, že důležitá rozhodnutí či situace krize byly jak v životě Ježíše, tak i v životě rané církve zářmovány modlitbou.

Ježíšova modlitba – Bůh nám slibuje, že když jej budeme hledat upřímně a celým srdcem, dá se nám nalézt (Jr 29,12–14). Ježíš totéž jednou vyjádřil takto: „*Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno*“ (Mt 7,7). Tím, že Ježíš strávil onu noc před důležitým rozhodnutím v modlitbě, ukázal nám, že bral Boží slovo vážně a že skutečně žil to, co kázal. Ježíšova důvěra cele patřila Otci.

Dát Boha na první místo

*„Poodešel od nich, padl tváří k zemi a modlil se:
„Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich;
avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.““*

Matouš 26,39

Ježíšův život se vyznačoval modlitbou. Jak jsme právě četli, krátce před splněním svého úkolu Spasitel světa opět klečí na kolenou. Zatímco učedníci během té noci opakovaně usínají, Ježíš třikrát usilovně prosí svého Otce, aby jej jeho osud minul. Vždy ale ke své modlitbě přidává: „*Ne jak já chci, ale jak ty chceš.*“

Pomocí Ježíšova příkladu se učíme k Bohu přicházet i tehdy, když...

... se bojíme úkolu, který nás čeká.

... jeho plánům nerozumíme.

... nás od modlitby naše pocity odrazují.

A i když se nám zrovna nepovede vše tak, jak bychom si představovali, smíme vědět, že po svém boku máme věrného modlitebního bojovníka (viz L 22,32).

JEŽÍŠ SE UŽ za tebe modlil!

Ježíšova modlitba – „Když se Ježíš připravoval k nějaké velké zkoušce nebo nějaké důležité práci, uchýlil se do samoty hor a trávil tam noc na modlitbách se svým Otcem. Než povolal apoštolů, strávil celou noc na modlitbách. Teprve pak následovalo jeho kázání na hoře blahoslavenství, proměnění, nespravedlivý proces v soudní síni, smrtelný zápas na kříži a slavné vzkříšení.“³ (Ellen G. Whiteová)

Bojovat za druhé

„Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala; a ty, až se obrátíš, buď posilou svým bratřím.“

Lukáš 22,32

Tato milosrdná slova Ježíš řekl nedočkavému Petrovi, který hned nato bude tvrdit, že je připraven jít kvůli svému Pánu do vězení, či dokonce zemřít. Ježíš ví, že to nebude trvat dlouho, a Petr bude

sám ze sebe hořce zklamaný a zostuzený. Bolestivá zkušenost jeho vlastní slabosti by Petra snadno uvrhla do spirály deprese a zmaru – a proto se Ježíš už dopředu modlí, aby Petrova víra neselhala. Ježíš ale nezůstává jen u modlitby. Ačkoliv Petr selže, dostane od Ježíše další úkol: jakmile svou krizi překoná, má se vrátit mezi své bratry a sestry a posílit je v jejich víře.

Ježíšova modlitba – Tato modlitba nám zjevuje nekonečnost Ježíšovy lásky. On miluje hříšníky, odpouští, staví nás na správnou cestu, obnovuje nás a obdařuje nás novou sebedůvěrou. Ježíš zůstává Bohem, který je s námi v každé situaci (viz 1J 2, 1)!

Ježíšův modlitební seznam

Možná že vás teď napadá: „No dobře, to jsem rád, že to s tím Petrem takhle dopadlo – ale co já?“ I my si samozřejmě přejeme, aby se za nás někdo modlil, a ideálně přímo sám Boží Syn.

A Ježíš je zase o krok napřed a už se na to připravil! Předtím, než odešel zpátky do nebe, pronesl za své učedníky tzv. „velekněžskou modlitbu“, která je zaznamenána v 17. kapitole Janova evangelia. Ježíš si uvědomoval, že se blíží čas, kdy se vrátí do nebe a kdy si jeho učedníci budou muset poradit bez jeho fyzické přítomnosti. Nechtěl je ale samozřejmě nechat napospas jim samým, proto za ně dlouze prosil. V jeho modlitbě můžeme narazit i na tento verš:

„Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří.“

Jan 17,20

Ježíš nemyslel jen na své tehdejší učedníky, ale na všechny, kteří v něj kdy uvěří – včetně tebe. Ježíš se už za tebe modlil! A tak tě (spolu s námi) nezve pouze k tomu, aby ses stal někým, kdo se modlí; on v tobě žije a tvé jméno je na jeho modlitebním seznamu.

MODLITBA DNE

Drahý Otče,

opravdu se s Tebou chci spojit.
Znáš mé srdce a to, po čem toužím.

Někdy v sobě nacházím odvahu a odhodlání
a dávám ti vše, co mám.

Jindy jsou ale mé priority převrácené vzhůru nohama.

Děkuji Ti za to, že jsem Tvým dítětem. A to stále.

Děkuji Ti, že mi dovoluješ stávat se požehnáním pro ostatní,
a to i takto skrze modlitbu.

Miluji Tě a
svěřuji Ti své srdce.
AMEN

**Moje
modlitba**

OTÁZKY

1. Co mi o Ježíši říká to, jak se modlil?
2. Podle čeho mohu poznat, že Bohu na mně záleží (a to jak v těch velkých věcech, tak i v těch malých a zdánlivě bezvýznamných)?
3. Co ovlivňuje kvalitu mé modlitby?
4. Jak mohu zajistit, aby se pro mě i dobré modlitební návyky nakonec nestaly prázdnými či monotónními?
5. Jak se pro mě modlitba může nadále stávat vzácným setkáním se svým nejlepším Přítelem?

A large rectangular area with a light green background and a fine grid of small dots, intended for writing answers to the questions above.

SKUPINOVÁ AKCE

A tím jsme došli na konec této **PŘÍRUČKY O MODLITBĚ** – hurá! Spíš než kvůli tomu, že by tohle byl konec (což určitě není!), se ale radujme z Božího požehnání, které jsme skrze tento společný **ČAS MOHLI ZAŽÍT.**

Snad budete souhlasit, že je správné to dobré, co přijímáme, sdílet s dalšími. Nechme proto Boží požehnání svobodně proudit z našich otevřených dlaní dál. A nebojme se, že bychom tak o něj přišli – vždyť radost spočívá nejen v přijímání, ale právě hlavně v dávání!

Proto vás vyzývám, abyste spolu něco podnikli! Zajděte rodině, která na tom není finančně dobře, na nákup. Navštivte někoho, kdo je sám. Nabídněte se, že někomu opravíte kolo, vyklidíte sklep, vypulírujete kuchyň atd. Brainstormujte, jakými způsoby byste se jako skupina mohli stát požehnaním, a hned si pro vaši akci udělejte místo ve vašich kalendářích.

A nezapomeňte se v tom všem sdílení a radosti také modlit.

DOPORUČENÉ ZDROJE

„Modlitba okysličuje mé srdce. Pomocí ní se smím nacházet v Boží přítomnosti.
Modlit se znamená věnovat plnou pozornost svému nejlepšímu Příteli.
Modlitba je osobní setkání se samotným Bohem.“

KNIHY K TÉMATU

- ✓ Ellen G. Whiteová: Cesta ke Kristu (kap. Síla modlitby). Praha: Advent-Orion, 2016.
- ✓ Modlitba. Koinonia 10. Praha: Advent-Orion, 2020.
- ✓ Horká linka k Nejvyššímu. Praha: Advent-Orion, 1998.
- ✓ Pete Grieg: Když Bůh mlčí. Praha: Rosa books, 2016.
- ✓ Timothy Keller: Modlitba. Praha: Triton, 2017.
- ✓ Richard Rohr: Nahá přítomnost. Brno: Cesta, 2013.
- ✓ Hope Lyda: Minutové modlitby pro ženy. CHPS, 2022.
- ✓ Richard W. O'Ffill. (1999). *Transforming Prayer: Praying to Become Rather Than to Receive*. Hagerstown, Maryland: Review and Herald Publishing Association.
- ✓ John C. Maxwell. (1996). *Partners in Prayer: Support and Strengthen Your Pastor and Church Leaders*. Nashville: Thomas Nelson Publishers.
- ✓ Karen Holford. (2003). *100 Creative Prayer Ideas for Kids — And Grown Ups Too*. USA: Pacific Press Publishing Association.
- ✓ Melody Mason. (2015). *Daring To Ask For More: Divine Keys for Answered Prayer*. USA: Pacific Press Publishing Association.

INTERNETOVÉ STRÁNKY

- ✓ <https://www.adventist.org/prayer/>
- ✓ <https://www.adventist.org/are-there-different-types-of-prayers/>

DALŠÍ ZDROJE

- ✓ Modlitební kartičky pro 30denní modlitební výzvu.

30-Day Prayer Challenge

<https://bit.ly/WOP24downloads>

- ✓ Modlitba: Každodenní rozhovory s Bohem (čtecí plán Bible aplikace YouVersion)

<https://www.bible.com/reading-plans/21810-prayer-daily-conversations-with-god>

- ✓ Online studium:

<https://watch.studygateway.com/28-day-prayer-journey>

Modlitba jako způsob života: Žít ve spojení s Bohem. Praktická příručka.

Název v originále: *Prayer as a Lifestyle: Living in Connection with God. A Practical Study Guide.*

©2024 Youth Oddělení mládeže Mezievropské divize
Církve adventistů sedmého dne
Schoshaldenstrasse, 17, 3006, Bern, Švýcarsko
youth@eud.adventist.org

Poznámka: Původní text byl napsán v němčině a poté přeložen do angličtiny.
Anglická verze sloužila jako základ pro překlady do všech dalších jazyků.

EUD YOUTH DIRECTOR:

Jonatán Tejel

EDITOR A PROJEKTOVÝ MANAGER:

Alexandra Mora

AUTOŘI:

Annika und Fabian Looser Grönroos

PŘEKLAD DO ANGLIČTINY:

Alexandra Mora

PŘEKLAD:

Jordan Tomeš

EDITORKA:

Michaela Hrachovcová

DESIGN:

Simon Eitzenberger @desim_design

SAZBA:

Alexandra Mora a Isaac Chia

OBRÁZKY:

shutterstock.com, unsplash.com, freepik.com, Midjourney

Tento materiál doporučujeme použít jako podklad pro Týden modliteb mládeže v roce 2024.

Tisk tohoto materiálu je povolen pro použití ve sborech, skupinách mládeže a dalších křesťanských vzdělávacích aktivitách. Obsah této publikace nesmí být v žádné podobě reprodukován bez písemného souhlasu vydavatele. Obsah nesmí být žádným způsobem měněn. Všechna práva vyhrazena.

Pokud není uvedeno jinak, biblické citace jsou uvedeny z Českého ekumenického překladu. 26. (17. opravené) vydání. Praha: Česká biblická společnost, 2019. ISBN 978-80-7545-092-0.

Další použité překlady:

Bible: překlad 21. století. 10. opravené vydání. Praha: Biblion, 2022. ISBN 978-80-87282-82-3. (B21)

Vydal Advent-Orion, spol. s r. o.

Roztocká 44/5

160 00 Praha 6 – Sedlec

www.adventorion.cz

1. vydání 2024

Vytiskla tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice

978-80-7172-447-6

KAPITOLA 1 **BŮH, KTERÉHO UCTÍVÁM**

- ¹ <https://bit.ly/PsammetichusExperiment>
- ² <https://bit.ly/FrederickExperiment>
- ³ Martin Luther King, Jr. *Sermon at Temple Israel of Hollywood*, delivered 26 February 1965. Převzato z: <https://bit.ly/MLKsermon>
- ⁴ <https://byfaith.org/2023/02/06/the-cost-of-discipleship-by-dietrich-bonhoeffer/>
- ⁵ <https://bit.ly/SateveOlinStory>
- ⁶ *Ibid.*
- ⁷ <https://bit.ly/IndifferenceElieWiesel>

KAPITOLA 2 **PROČ SE MODLIT?**

- ¹ Ellen G. Whiteová (1915), *Gospel Workers*, s. 254. Převzato z: <https://egwwritings.org/read?panels=p35.1299&index=0>

KAPITOLA 3 **MŮJ POSTOJ K MODLITBĚ**

- ¹ <https://kinginstitute.stanford.edu/king-papers/documents/misuse-prayer>
- ² <https://bit.ly/KundenserviceHaltung>

KAPITOLA 4 **KDYŽ SE MI NECHCE**

- ¹ <https://bit.ly/UnclaimedLotteryPrize>
- ² <https://bit.ly/TimKellerKingChild>
- ³ <https://bit.ly/motivationandhabit>
- ⁴ Ellen G. Whiteová (1915), *Gospel Workers*, s. 254. Převzato z: <https://egwwritings.org/read?panels=p35.1299&index=0>
- ⁵ <https://bit.ly/MLimportantceofprayer>
- ⁶ <https://medium.com/@katiebeth0/the-power-of-prayer-df2f1e34c6e0#:~:text=Corrie%20ten%20Boom%20once%20asked%2C%20%20%20prayer%20your%20steering%20wheel,your%20answer%20to%20that%20question.>

KAPITOLA 5 **KDYŽ BŮH MLČÍ**

- ¹ <https://bit.ly/YourSideoftheStory>
- ² Ellen G. Whiteová, *Touha věků*, s. 142. Praha: Advent-Orion.
- ³ Timothy Keller. (2014). *Prayer: Experiencing Awe and Intimacy with God*. London: Hodder & Stoughton, pp. 228, 230.

KAPITOLA 6 **ZA VŠECH OKOLNOSTÍ DĚKUJTE! – TO JAKO VÁŽNĚ?**

- ¹ <https://bit.ly/GratitudeRoyalRoadtoHappiness>
- ² <https://www.booklistqueen.com/the-hiding-place-by-corrie-ten-boom/>
- ³ <https://bit.ly/JohnWesleyandporter>

KAPITOLA 8 **JEŽÍŠOVA MODLITBA**

- ¹ <https://bit.ly/SpurgeonSeekGod>
- ² <https://bit.ly/motivationandhabit>
- ³ Ellen G. Whiteová, *Život naplněný pokojem*. Praha: Advent-Orion, 2006, s. 276.

Tato studijní příručka o modlitbě je pozváním k tomu, abyste se spojili s Bohem v hloubce a míře, jakou jste dosud nepoznali.

Zatímco budete procházet osm připravených kapitol, budeme prosit o to, abyste viděli a prožívali modlitbu jako „dýchání své duše“ (Ellen G. Whiteová). Protože modlitba je jako kyslík pro vaše duchovní srdce. Modlitba znamená trávit kvalitní čas se svým nejbližším Přítelem.

Modlitba je opravdový rozhovor s Bohem. Rozhovor vedený každý den našeho života.

Dovolte, aby tato modlitební cesta změnila váš život. Otevřete své srdce přítomnosti samotného Boha.

*Prošete, a bude vám dáno:
hledějte, a naleznete:
tlučte, a bude vám otevřeno.*

S láskou, váš Otec

